

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 33 E

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

52. évfolyam

2009. február 10.

<u>Közleményszám</u>	Tartalom	Oldal
	III <i>Előkészítő jogi aktusok</i>	
	TANÁCS	
2009/C 33 E/01	1/2009/EK közös álláspont a Tanács által 2008. december 17-én elfogadva, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 251. cikkében említett eljárással összhangban eljárva, a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet módosításáról és mellékletei tartalmának meghatározásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából ⁽¹⁾	1
2009/C 33 E/02	2/2009/EK közös álláspont a Tanács által 2008. december 18-án elfogadva, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 251. cikkében említett eljárással összhangban eljárva, az állati eredetű élelmiszerekben előforduló farmakológiai hatóanyagok maradékanyag-határértékeinek meghatározására irányuló közösségi eljárásokról és a 2377/90/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről és a 2001/82/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a 726/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából ⁽²⁾	30

Megjegyzés az olvasóhoz (lásd a hátsó borító belső oldalán)

⁽¹⁾ EGT- és Svájc-vonatkozású szöveg

⁽²⁾ EGT-vonatkozású szöveg

III

(Előkészítő jogi aktusok)

TANÁCS

1/2009/EK KÖZÖS ÁLLÁSPONT

a Tanács által 2008. december 17-én elfogadva,

a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet módosításáról és mellékletei tartalmának meghatározásáról szóló, ...-i 2009/.../EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából

(EGT és Svájc vonatkozású szöveg)

(2009/C 33 E/01)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 42. és 308. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

(1) A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ előírja, hogy a rendelet II., X. és XI. mellékletének tartalmát annak alkalmazási dátumát megelőzően meg kell határozni.

(2) A 883/2004/EK rendelet I., III., IV., VI., VII., VIII. és IX. mellékletét ki kell igazítani a rendelet elfogadása után az Európai Unióhoz csatlakozott tagállamok követelményeinek, valamint a más tagállamokban bekövetkezett legújabb fejleményeknek a figyelembevételére érdekében.

(3) A 883/2004/EK rendelet 56. cikkének (1) bekezdése és 83. cikke úgy rendelkezik, hogy bizonyos tagállamok jogszabályainak végrehajtása érdekében különleges rendelkezéseket kell előírni az említett rendelet XI. mellékletében. A XI. melléklet figyelembe kívánja venni a tagállamok különböző szociális biztonsági rendszereinek sajátosságait, hogy megkönnyítse a koordinációs szabályok alkalmazását. Számos tagállam kérte, hogy e mellékletbe kerüljenek be a szociális biztonsági rendszerrel kapcsolatos jogszabályaik alkalmazására vonatkozó bejegyzések, valamint a Bizottságnak jogi és praktikus magyarázatot adtak jogszabályaikról és rendszerükről.

(4) Az ésszerűsítés és egyszerűsítés igényének megfelelően közös megközelítésre van szükség annak biztosítása érdekében, hogy a különböző tagállamokra vonatkozó azon bejegyzéseket, amelyek hasonló jellegűek, illetve ugyanazt a célt tűzték ki, elvben ugyanúgy kezeljék.

(5) Mivel a 883/2004/EK rendelet célja azon szociális biztonsági jogszabályok koordinálása, amelyekért kizárólag a tagállamok a felelősek, azok a bejegyzések, amelyek nem férnek össze az említett rendelet célkitűzéseivel, illetve amelyek kizárólag a nemzeti jogszabályok értelmezésének letisztázására törekednek, nem kerülnek bele az említett rendeletbe.

(6) Néhány kérelem felvetett több tagállam számára közös kérdéseket: ezért helyénvaló ezeket a kérdéseket több tagállam számára hasonló rendelkezéseknek a rendelet XI. mellékletébe való felvétele helyett általánosabb szinten kezelni: vagy a 883/2004/EK rendelet törzsszövegében, illetve egy másik mellékletében annak letisztázásán keresztül, amelyet ennek megfelelően módosítani kell, vagy a 883/2004/EK rendelet 89. cikkében említett végrehajtási rendeletben szereplő rendelkezésén keresztül.

⁽¹⁾ HL C 161., 2007.7.13., 61. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2008. július 9-i véleménye (A Hivatalos Lapban még nem tették közzé) a Tanács 2008. december 17-i közös álláspontja és az Európai Parlament ...-i álláspontja (A Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL L 166., 2004.4.30., 1. o. Helyesbített változat: HL L 200., 2004.6.7., 1. o.

- (7) E rendeletnek a határ menti nyugdíjas munkavállalókra vonatkozó rendelkezéseit módosítani szükséges a rendelkezések hatályának egyértelművé tétele és kiterjesztése, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a korábbi határ menti munkavállalók családtagjai is – a biztosított nyugdíjba vonulását követően – igénybe vehessék egy már megkezdett orvosi kezelés folytatását a korábbi foglalkoztatás szerinti országban, kivéve ha a tagállam, amelyben a határ menti munkavállaló a tevékenységét utoljára folytatta, szerepel a III. mellékletben.
- (8) Szintén helyénvaló egyes konkrét kérdésekkel a 883/2004/EK rendelet XI. melléklete helyett egyéb mellékletekben foglalkozni – céljuk és tartalmuk szerint – az említett rendelet mellékletei közötti következetesség biztosítása érdekében.
- (9) Néhány tagállamnak az 1408/71/EGK rendelet VI. mellékletében szereplő bejegyzéseire most már kiterjed a 883/2004/EK rendelet bizonyos általános rendelkezéseinek hatálya. Ebből következően számos, az 1408/71/EGK rendelet VI. mellékletében szereplő bejegyzés feleslegessé vált.
- (10) Tájékoztatás kérése vagy a tagállamok intézményeihez kártérítési igény benyújtása során a polgárok számára a 883/2004/EK rendelet alkalmazásának megkönnyítése érdekében az érintett tagállam jogszabályaira való utalást adott esetben az eredeti nyelven is meg kell tenni bármilyen esetleges félreértés elkerülése végett.
- (11) A 883/2004/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (12) A 883/2004/EK rendelet úgy rendelkezik, hogy az a végrehajtási rendelet hatálybalépésének napjától alkalmazandó. Ezért ez a rendelet ugyanezen naptól kezdődően alkalmazandó,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 883/2004/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A (17) preambulumbekzdés után a következő preambulumbekzdés kerül beillesztésre:
- „(17a) Amikor valamely tagállami jogszabályt e rendelet II. címének megfelelően egy személyre alkalmazni kell, a betegbiztosításra és az ellátásokra való jogosultságának feltételeit az illetékes tagállam jogszabályai határozzák meg, a közösségi jog tisztelben tartásával.”.
2. A (18) preambulumbekzdés után a következő preambulumbekzdés kerül beillesztésre:

„(18a) Az egységes alkalmazandó jog elve nagyon fontos, és azt érvényre kell juttatni. Ez nem jelenti azonban, hogy pusztán az e rendelet szerinti ellátás nyújtása – amely biztosítási járulék fizetését vagy a kedvezményezett számára biztosítás nyújtását is magában foglalja – azzal jár, hogy az érintett személy esetében azon tagállam joga az alkalmazandó jog, amely tagállam intézménye az ellátást nyújtja.”

3. Az 1. cikkben a következő pont kerül beillesztésre:

„va. »természetbeni ellátások«:

i. A III. cím I. fejezetének alkalmazásában (betegségi, anyasági és azzal egyenértékű apasági ellátások) valamely tagállam jogszabályai alapján előírt természetbeni ellátások, amelyek célja az orvosi ellátás és az ezen ellátáshoz kapcsolódó termékek és szolgáltatások biztosítása, rendelkezésre bocsátása, közvetlen kifizetése vagy költségeinek visszatérítése. Ide tartoznak a tartós ápolást biztosító ellátások is;

ii. A III. cím 2. fejezetének alkalmazásában (munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések) a természetbeni ellátások magukban foglalnak a fenti i. pontban meghatározott és a tagállamok munkahelyi balesettel és foglalkozási megbetegedésekkel kapcsolatos rendszereiben meghatározott munkahelyi balesetekkel és foglalkozási megbetegedésekkel kapcsolatos valamennyi természetbeni juttatást.”.

4. A 3. cikk (5) bekezdése helyébe az alábbi szöveg lép:

„(5) Ez a rendelet nem alkalmazandó:

- a) a szociális és egészségügyi támogatásokra; vagy
- b) az olyan ellátásokra, amelyek esetében a tagállam a személyi kárért kártérítési felelősséget vállal és előírja – például a háború és egyéb katonai cselekmények vagy ezek következményeinek áldozatai, bűncselekmények, merénylet vagy terrorcselekmények áldozatai, tagállami tisztviselők által feladatuk ellátása során okozott károk elszenvedői vagy politikai vagy vallási okokból vagy származásuk miatt hátrányt szenvedő személyek részére – kártérítés nyújtását.”.

5. A 14. cikk (4) bekezdése helyébe az alábbi szöveg lép:

„(4) Ha az önkéntes vagy szabadon választható folytatódó biztosítási rendszerbe történő belépést valamely tagállam jogszabályai ahhoz a feltételhez kötik, hogy az adott tagállamban lakóhellyel kell rendelkezni, illetve munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként előzőleg tevékenységet kellett folytatni, az 5. cikk b) pontja csak azokra a személyekre vonatkozik, akik egy korábbi időszakban munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenység alapján a tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartoztak.”.

6. A 15. cikkben a „segédszemélyzet” szó helyébe a „szerződéses személyzet” szó lép.

7. A 18. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A határ menti munkavállaló családtagjai természetbeni ellátásra jogosultak az illetékes tagállamban töltött tartózkodásuk alatt.

Ha azonban az illetékes tagállam szerepel a III. mellékletben, a határ menti munkavállaló azon családtagjai, akik ugyanazon tagállamban rendelkeznek lakóhellyel, mint a határ menti munkavállaló, az illetékes tagállamban csak a 19. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételek szerint jogosultak természetbeni ellátásra.

A III. mellékletben foglalt listát legkésőbb ...-ig (*) az igazgatási bizottság jelentése alapján felülvizsgálják. Az Európai Bizottság e jelentés fényében szükség szerint megfelelő javaslatokat terjeszthet elő a lista felülvizsgálatára.”.

8. A 28. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az öregségi vagy rokkantsági nyugdíjba vonuló, határ menti munkavállaló betegség esetén továbbra is jogosult természetbeni ellátásokra abban a tagállamban, ahol munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként legutóbb tevékenységét végezte, amennyiben ez egy olyan kezelés folytatása, amely abban a tagállamban kezdődött. A »kezelés folytatása« a betegség kivizsgálásának, diagnosztizálásának és kezelésének folytatását jelenti annak teljes időtartama alatt.

Az első albekezdést értelemszerűen alkalmazni kell a korábbi, határ menti munkavállaló családtagjaira is, kivéve ha a tagállam, amelyben a határ menti munkavállaló a tevékenységét utoljára folytatta, szerepel a III. mellékletben.

A III. mellékletben foglalt listát legkésőbb ...-ig (*) az igazgatási bizottság jelentése alapján felülvizsgálják. Az Európai Bizottság e jelentés fényében szükség szerint megfelelő javaslatokat terjeszthet elő a lista felülvizsgálatára.”.

9. A 36. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) E cikk (2) vagy (2a) bekezdése bármely kedvezőbb rendelkezésének sérelme nélkül, a 17. cikket, a 18. cikk (1) bekezdését, a 19. cikk (1) bekezdését és a 20. cikk (1) bekezdését a munkahelyi balesetekkel vagy foglalkozási megbetegedéssel kapcsolatos ellátásokra is alkalmazni kell.”.

10. A 36. cikk az alábbi bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az illetékes intézmény nem tagadhatja meg a 20. cikk (1) bekezdésében meghatározott engedély megadását azon munkavállalótól vagy önfoglalkoztatótól, aki munkahelyi balesetet szenvedett vagy foglalkozási megbetegedést szerzett és aki az adott intézménytől ellátásra jogosult, ha az állapotának megfelelő kezelés az érintett személy tartózkodása szerinti tagállamban az orvosilag indokolt határidőn belül nem biztosítható, figyelembe véve pillanatnyi egészségi állapotát és betegségére várható lefolyását.”.

11. Az 51. cikk (3) bekezdése helyébe az alábbi szöveg lép:

„(3) Ha valamely tagállam jogszabályai vagy egyedi rendszere az ellátásokhoz való jogosultság megszerzését,

megtartását vagy feléledését attól teszi függővé, hogy az érintett személy a biztosítási esemény bekövetkeztekor biztosítással rendelkezzen, ezt a feltételt teljesítettnek kell tekinteni, ha az érintett személy e tagállam jogszabályai vagy egyedi rendszere szerint korábban biztosítással rendelkezett, és a biztosítási esemény bekövetkeztekor egy másik tagállam jogszabályai szerint ugyanezen biztosítási eseményre vonatkozó biztosítással rendelkezik, vagy – ennek hiányában – ha egy másik tagállam jogszabályai szerint ugyanezen biztosítási esemény tekintetében ellátásra jogosult. Ez utóbbi feltétel azonban az 57. cikkben említett esetekben teljesítettnek tekintendő.”.

12. Az 52. cikk (4) bekezdése helyébe az alábbi szöveg lép:

„(4) Ha a tagállamok egyikében az (1) bekezdés a) pontja szerinti számítás eredményeként a független ellátás változatlanul megegyező vagy magasabb, mint az (1) bekezdés b) pontja szerint kiszámított arányos ellátás, az illetékes intézmény eltekint az arányos számítástól, feltéve, hogy

- i. az ilyen helyzeteket a VIII. melléklet 1. része meghatározza;
- ii. nem alkalmazandó semmilyen, az 54. és 55. cikkben említett halmozódásokat megelőző szabályokat tartalmazó jogszabály, kivéve, ha teljesülnek az 55. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételek; és
- iii. az adott esetben az 57. cikk nem alkalmazandó egy másik tagállam jogszabályai szerint szerzett időszakokra vonatkozóan.”.

13. Az 52. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az (1), (2) és (3) bekezdés rendelkezései ellenére az arányos számítás nem alkalmazandó az olyan ellátást nyújtó rendszerekre, amelyek esetében a kiszámításnál az időtartamok nem játszanak szerepet, figyelemmel arra, hogy ezek a rendszerek szerepelnek a VIII. melléklet 2. részében található felsorolásban. Ilyen esetekben az érintett személy az érintett tagállam jogszabályainak megfelelően kiszámított ellátásra jogosult.”.

14. Az 56. cikk (1) bekezdésének c) pontjában „a XI. mellékletben megállapított eljárásokkal összhangban” szövegrész elé be kell illeszteni az „adott esetben” szavakat.

15. Az 56. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„d) Ha a c) pont nem alkalmazható, mivel a tagállam jogszabályai előírják, hogy az ellátást a biztosítási vagy tartózkodási időtől eltérő, az idővel össze nem függő más elemek alapján kell kiszámítani, az illetékes intézménynek figyelembe kell vennie a más tagállamok jogszabályai szerint szerzett biztosítási vagy tartózkodási idő tekintetében a felhalmozott tőke összegét, a felhalmozottnak tekintett tőke összegét vagy az általa alkalmazott jogszabályok szerinti kiszámításhoz szükséges bármely más elemet, osztva az ezen biztosítási vagy tartózkodási időnek az érintett nyugdíjrendszerben megfelelő időegységekkel.”.

16. Az 57. cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ez a cikk nem alkalmazandó a VIII. melléklet 2. részében felsorolt rendszerekre.”.

(*) E rendelet alkalmazásának napját követő ötödik év.

17. A 62. cikk (3) bekezdésében a „határ menti munkavállalók” kifejezés helyébe a „munkanélküli személyek” kifejezés lép.

18. A szöveg az alábbi cikkel egészül ki:

„68a. cikk

Ellátások nyújtása

Amennyiben az, akit családtagjai eltartásához ellátásban kell részesíteni, e családi ellátásokat nem veszi igénybe, az illetékes intézmény mentesül jogi kötelezettségei alól, ha ellátást nyújt azoknak a természetes vagy jogi személyeknek, akik vagy amelyek az érintett családtagok eltartásáról ténylegesen gondoskodnak a lakóhelyük szerinti tagállami intézmény, illetve a lakóhelyük szerinti tagállam illetékes hatósága által e célból kijelölt intézmény vagy szerv kérelmére és közvetítésével.”.

19. A 87. cikk a következőképpen módosul:

a) a (8) bekezdés helyébe az alábbi szöveg lép:

„(8) Ha egy személy e rendelet következtében az 1408/71/EGK rendelet II. címével összhangban megállapítottól eltérő tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartozik, azokat a jogszabályokat kell alkalmazni, amíg az adott helyzet változatlan marad, de legfeljebb az e rendelet alkalmazásának napjától számított tíz évig, kivéve, ha az érintett személy kérelmezi, hogy az e ren-

delet alapján alkalmazandó jogszabályok hatálya alá tartozzon. A kérelmet attól a naptól számított három hónapon belül kell benyújtani, hogy ezt a rendeletet alkalmazzák annak a tagállamnak az illetékes intézményére, amelynek jogszabályai e rendelet alapján alkalmazandók, ha az érintett személynek az említett tagállam jogszabályai alá kell tartoznia e rendelet alkalmazásának napjától. Ha a kérelmet a kijelölt határidőn túl nyújtják be, az alkalmazandó jogszabályváltozás a következő hónap első napján történik meg.”;

b) a következő bekezdés kerül beillesztésre:

„(10a) A III. melléklet Észtországra, Spanyolországra, Olaszországra, Litvániára, Magyarországra és Hollandiára vonatkozó bejegyzései e rendelet alkalmazásának napjától számított négy év elteltével hatályukat veszítik.”.

20. A mellékletek e rendelet mellékleteinek megfelelően módosulnak.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet a 883/2004/EK rendelet 89. cikkében említett végrehajtási rendelet hatálybalépésének napjától kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről
az elnök

...

a Tanács részéről
az elnök

...

MELLÉKLET

A 883/2004/EK rendelet mellékleteinek módosításai

A. Az I. melléklet a következőképpen módosul:

1. Az I. részben (tartásdíj megelőlegezése):

- a) Az „A. BELGIUM” címsor helyébe „BELGIUM” lép;
- b) A „BELGIUM” bejegyzést az alábbi bejegyzés követi:

„BULGÁRIA

Az állam által fizetett tartásdíjak a családjogi törvény 92. cikke szerint.”;

- c) A „B. DÁNIA”, „C. NÉMETORSZÁG” címsorok helyébe megfelelően a „DÁNIA”, „NÉMETORSZÁG” lép;
- d) A „NÉMETORSZÁG” címsor alatti bejegyzést az alábbi bejegyzések követik:

„ÉSZTORSZÁG

Tartásdíj a 2007. február 21-i, tartásdíjról szóló törvény szerint.

SPANYOLORSZÁG

Tartásdíj megelőlegezése a 2007. december 7-i, 1618/2007. sz. királyi rendelet szerint.”;

- e) A „D. FRANCIAORSZÁG” címsor helyébe „FRANCIAORSZÁG” lép;
- f) A „FRANCIAORSZÁG” címsor alatti bejegyzést az alábbi bejegyzések követik:

„LITVÁNIA

A Gyermektartásdíj Alapból fizetendő tartásdíj a Gyermektartásdíj Alapról szóló törvény szerint.

LUXEMBURG

Tartásdíjak megelőlegezése és beszedése az 1980. július 26-i törvény szerint.”;

- g) Az „E. AUSZTRIA” címsor helyébe „AUSZTRIA” lép;
- h) Az „AUSZTRIA” címsor alatti bejegyzést az alábbi bejegyzés követi:

„LENGYELORSZÁG

A Tartásdíj Alapból nyújtott juttatás a tartásdíjra jogosult személyeknek nyújtott támogatásról szóló törvény szerint.”;

- i) Az „F. PORTUGÁLIA” címsor helyébe „PORTUGÁLIA” lép;
- j) A „PORTUGÁLIA” címsor alatti bejegyzést az alábbi bejegyzések követik:

„SZLOVÉNIA

Tartásdíj pótlása a Szlovén Köztársaság 2006. július 25-i, állami garancia- és tartásdíj-alapról szóló törvényével összhangban.

SZLOVÁKIA

Póttartásdíj a későbbi jogszabályok által módosított, helyettes tartásdíjról szóló 452/2004. sz. Coll. törvény szerint.”;

- k) A „G. FINNORSZÁG” és „H. SVÉDORSZÁG” címsorok helyébe megfelelően az „FINNORSZÁG” és „SVÉDORSZÁG” lép.

2. A II. részben (különleges szülési és örökbefogadási támogatások):

- a) a „A. BELGIUM” címsor helyébe „BELGIUM” lép;
- b) A „BELGIUM” címsor alatti bejegyzést az alábbi bejegyzések követik:

„BULGÁRIA

Átalányösszegű anyasági támogatás (Gyermekekre vonatkozó családi támogatásokról szóló törvény).

CSEH KÖZTÁRSASÁG

Szülési támogatás.

ÉSZTORSZÁG

- a) Szülési juttatás;
- b) Örökbefogadási támogatás.”;
- c) a „B. SPANYOLORSZÁG” és „C. FRANCIAORSZÁG” címsorok helyébe megfelelően a „SPANYOLORSZÁG” és „FRANCIAORSZÁG” lép;
- d) a „SPANYOLORSZÁG” címsor a következőképpen módosul:

„SPANYOLORSZÁG

Egyszeri szülési és örökbefogadási támogatás”;

- e) az „FRANCIAORSZÁG” címsor alatti szöveg a következő szavakkal egészül ki:
„..., kivéve ha olyan személynek fizetik ki, aki a 12. vagy 16. cikk szerint továbbra is a francia jogszabályok hatálya alá tartozik”;
- f) az „FRANCIAORSZÁG” címsor alatti bejegyzést az alábbi bejegyzések követik:

„LETTORSZÁG

- a) Szülési juttatás;
- b) Örökbefogadási támogatás.

LITVÁNIA

Átalányösszegű gyermektámogatás.”;

- g) a „D. LUXEMBURG” címsor helyébe „LUXEMBURG” lép;
- h) a „LUXEMBURG” címsor alatti bejegyzést az alábbi bejegyzések követik:

„MAGYARORSZÁG

Anyasági ellátás.

LENGYELORSZÁG

Egyszeri szülési juttatás (a családi ellátásokról szóló törvény).

ROMÁNIA

- a) Szülési juttatás;
- b) Babakelengye az újszülöttek számára.

SZLOVÉNIA

Szülési támogatás.

SZLOVÁKIA

- a) Szülési juttatás;
- b) A szülési juttatás kiegészítése.”;
- i) az „E. FINNORSZÁG” címsor helyébe „FINNORSZÁG” lép.

B. A II. melléklet helyébe a következő szöveg lép:

„II. MELLÉKLET

HATÁLYBAN MARADÓ EGYEZMÉNYEK RENDELKEZÉSEI, AMELYEK ADOTT ESETBEN A HATÁLYUK ALÁ TARTOZÓ SZEMÉLYEKRE KORLÁTOZÓDNAK (a 8. cikk (1) bekezdése)

Általános megjegyzések

E melléklet nem tartalmazza az e rendelet hatálya alá nem eső kétoldalú egyezményeknek a tagállamok között továbbra is alkalmazandó rendelkezéseit. Ez érvényes például a harmadik országokban szerzett biztosítási idők beszámítására vonatkozó rendelkezéseket előíró egyezményekből származó tagállami kötelezettségekre is.

A szociális biztonsági egyezmények továbbra is alkalmazandó rendelkezései

BELGIUM-NÉMETORSZÁG

Az 1957. december 7-i általános egyezmény ugyanazon a napon kelt záró jegyzőkönyvének 3. és 4. cikke az 1960. november 10-i kiegészítő jegyzőkönyvben foglaltak szerint (német határ menti régióban, a II. világháború előtt, alatt és után szerzett biztosítási idők kiszámítása).

BELGIUM-LUXEMBURG

A határ menti munkavállalók szociális biztonságáról szóló, 1994. március 24-i egyezmény (a kiegészítő átalányösszegű térítéshez kapcsolódóan).

BULGÁRIA-NÉMETORSZÁG

Az 1997. december 17-i szociális biztonsági egyezmény 28. cikke (1) bekezdésének b) pontja (a Bulgária és a volt Német Demokratikus Köztársaság között létrejött egyezményeknek az 1996-os évet megelőzően már nyugdíjban részesült személyek tekintetében való fenntartása).

BULGÁRIA-AUSZTRIA

Az 2005. április 14-i szociális biztonsági egyezmény 38. cikkének (3) bekezdése (az 1961. november 27-ét megelőzően szerzett biztosítási idők kiszámítása); e rendelkezés alkalmazása továbbra is az említett egyezmény hatálya alá tartozó személyekre korlátozódik.

BULGÁRIA-SZLOVÉNIA

Az 1957. december 18-i szociális biztonsági egyezmény 32. cikkének (2) bekezdése (az 1957. december 31. előtt szerzett biztosítási idők kiszámítása).

CSEH KÖZTÁRSASÁG-NÉMETORSZÁG

A 2001. július 27-i szociális biztonsági egyezmény 39. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja (a volt Csehszlovák Köztársaság és a volt Német Demokratikus Köztársaság között létrejött egyezményeknek az 1996-os évet megelőzően már nyugdíjban részesült személyek tekintetében való fenntartása; a szerződő államok egyikében szerzett biztosítási idők kiszámítása azon személyeket illetően, akik ezen időkre vonatkozóan 2002. szeptember 1-jén a másik szerződő államtól, annak területén lakóhelyet létesítve már részesültek nyugdíjban).

CSEH KÖZTÁRSASÁG-CIPRUS

Az 1999. január 19-i szociális biztonsági egyezmény 32. cikkének (4) bekezdése (amely meghatározza az 1967. évi vonatkozó egyezmény értelmében a foglalkoztatásban töltött időszak kiszámítására vonatkozó hatáskört); e rendelkezés alkalmazása továbbra is a hatálya alá tartozó személyekre korlátozódik.

CSEH KÖZTÁRSASÁG-LUXEMBURG

A 2000. november 17-i szociális biztonsági egyezmény 52. cikkének (8) bekezdése (a politikai menekültek nyugdíjbiztosítási idejének kiszámítása).

CSEH KÖZTÁRSASÁG-AUSZTRIA

Az 1999. július 20-i szociális biztonsági egyezmény 32. cikkének (3) bekezdése (az 1961. november 27. előtt szerzett biztosítási idők kiszámítása); e rendelkezés alkalmazása továbbra is a hatálya alá tartozó személyekre korlátozódik.

CSEH KÖZTÁRSASÁG-SZLOVÁKIA

Az 1992. október 29-i szociális biztonsági egyezmény 12., 20. és 33. cikke (a 12. cikk a túlélői hozzátartozói ellátás nyújtására, a 20. cikk a Csehszlovák Köztársaság megszűnésének napjáig szerzett biztosítási idők kiszámítására, a 33. cikk pedig a Csehszlovák Köztársaság megszűnésének napját megelőzően megállapított nyugdíjak kifizetésére vonatkozó hatáskört határozza meg).

DÁNIA-FINNORSZÁG

A szociális biztonságról szóló, 2003. augusztus 18-i skandináv egyezmény 7. cikke (a lakóhely szerinti országba történő költségesebb visszautazást szükségessé tevő, más skandináv országban való tartózkodás alatt bekövetkezett betegség esetén felmerülő többlet utazási költségek megtérítéséről).

DÁNIA-SVÉDORSZÁG

A szociális biztonságról szóló, 2003. augusztus 18-i skandináv egyezmény 7. cikke (a lakóhely szerinti országba történő költségesebb visszautazást szükségessé tevő, más skandináv országban való tartózkodás alatt bekövetkezett betegség esetén felmerülő többlet utazási költségek megtérítéséről).

NÉMETORSZÁG-SPANYOLORSZÁG

Az 1973. december 4-i szociális biztonsági egyezmény 45. cikkének (2) bekezdése (diplomáciai és konzuli hatóság általi képviselet).

NÉMETORSZÁG-FRANCIAORSZÁG

- a) Az 1950. július 10-i általános egyezmény ugyanazon a napon kelt 4. kiegészítő megállapodása az 1955. június 18-i 2. kiegészítő megállapodásban foglaltak szerint (az 1940. július 1. és 1950. június 30. között szerzett biztosítási idők kiszámítása).
- b) A 2. kiegészítő megállapodás I. címe (az 1945. május 8. előtt szerzett biztosítási idők kiszámítása).
- c) Az 1950. július 10-i általános egyezmény ugyanazon a napon kelt általános jegyzőkönyvének 6., 7. és 8. pontja (közigazgatási szabályok).
- d) Az 1963. december 20-i megállapodás II., III. és IV. címe (szociális biztonság a Saar-vidéken).

NÉMETORSZÁG-LUXEMBURG

Az 1959. július 11-i egyezmény 4., 5., 6. és 7. cikke (az 1940. szeptember és 1946. június között szerzett biztosítási idők kiszámítása).

NÉMETORSZÁG-MAGYARORSZÁG

Az 1998. május 2-i szociális biztonsági egyezmény 40. cikke (1) bekezdésének b) pontja (a Magyarország és a volt Német Demokratikus Köztársaság között létrejött egyezménynek az 1996-os évet megelőzően már nyugdíjban részesült személyek tekintetében való fenntartása).

NÉMETORSZÁG-HOLLANDIA

Az 1951. március 29-i egyezmény 1956. december 21-i 4. kiegészítő megállapodásának 2. és 3. cikke (a holland munkavállalók által a német társadalombiztosítási rendszerben 1940. május 13. és 1945. szeptember 1. között szerzett jogosultságok elszámolása).

NÉMETORSZÁG-AUSZTRIA

- a) Az 1978. július 19-i munkanélküli-biztosítási egyezmény 1. cikkének (5) bekezdése és 8. cikke, valamint ezen egyezmény záró jegyzőkönyvének 10. cikke (a foglalkoztatás szerinti előző állam által jutott munkanélküli-járadékok a határ menti munkavállalók számára) továbbra is alkalmazandó azon személyekre, akik 2005. január 1-jén vagy azt megelőzően határ menti munkavállalóként gyakoroltak egy tevékenységet és 2011. január 1-je előtt válnak munkanélkülivé.
- b) Az 1995. október 4-i szociális biztonsági egyezmény 14. cikke (2) bekezdésének g), h), i) és j) pontja (amely a két országnak a korábbi biztosítási esetekre és a szerzett biztosítási időkre vonatkozó hatásköreit állapítja meg); e rendelkezés alkalmazása továbbra is a hatálya alá tartozó személyekre korlátozódik.

NÉMETORSZÁG-LENGYELORSZÁG

- a) Az öregségi, valamint a munkahelyi baleseti rendelkezésekről szóló, 1975. október 9-i egyezmény, az 1990. december 8-i szociális biztonsági egyezmény 27. cikkének (2)–(4) bekezdésében meghatározott feltételek és hatály szerint (a Németország vagy Lengyelország területén 1991. január 1-jét megelőzően lakóhelyet létesített és azóta ott tartózkodó személyek jogállásának az 1975. évi egyezmény alapján való fenntartása).
- b) Az 1990. december 8-i szociális biztonsági egyezmény 27. cikkének (5) bekezdése és 28. cikkének (2) bekezdése (a volt Német Demokratikus Köztársaság és Lengyelország között 1957-ben létrejött egyezmény alapján fizetett nyugdíjjogosultság fenntartása; a lengyel munkavállalók által a volt Német Demokratikus Köztársaság és Lengyelország között 1988-ban létrejött egyezmény értelmében szerzett biztosítási idők kiszámítása).

NÉMETORSZÁG-ROMÁNIA

A 2005. április 8-i szociális biztonsági egyezmény 28. cikke (1) bekezdésének b) pontja (a Románia és a volt Német Demokratikus Köztársaság között létrejött egyezménynek az 1996-os évet megelőzően már nyugdíjban részesült személyek tekintetében való fenntartása).

NÉMETORSZÁG-SZLOVÉNIA

Az 1997. szeptember 24-i szociális biztonsági egyezmény 42. cikke (a másik szerződő állam szociális biztonsági rendszere szerint 1956. január 1-jét megelőzően szerzett jogosultságok elszámolása); e rendelkezés alkalmazása továbbra is a hatálya alá tartozó személyekre korlátozódik.

NÉMETORSZÁG-SZLOVÁKIA

A 2002. szeptember 12-i szociális biztonsági egyezmény 29. cikke (1) bekezdésének második és harmadik albekezdése (a volt Csehszlovák Köztársaság és a volt Német Demokratikus Köztársaság között létrejött egyezménynek az 1996-os évet megelőzően már nyugdíjban részesült személyek tekintetében való fenntartása; a szerződő államok egyikében szerzett biztosítási idők kiszámítása azon személyeket illetően, akik ezen időkre vonatkozóan 2003. december 1-jén a másik szerződő államtól, annak területén lakóhelyet létesítve már részesültek nyugdíjban).

NÉMETORSZÁG-EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

- a) Az 1960. április 20-i szociális biztonsági egyezmény 7. cikkének (5) és (6) bekezdése (katonai szolgálatot teljesítő civil személyekre alkalmazandó jogszabályok).
- b) Az 1960. április 20-i munkanélküli-biztosítási egyezmény 5. cikkének (5) és (6) bekezdése (katonai szolgálatot teljesítő civil személyekre alkalmazandó jogszabályok).

ÍRORSZÁG-EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

A 2004. december 14-i szociális biztonsági megállapodás 19. cikkének (2) bekezdése (egyes fogyatékoságok után járó juttatások transzferéről és kiszámításáról).

SPANYOLORSZÁG-PORTUGÁLIA

Az 1969. június 11-i általános egyezmény 22. cikke (a munkanélküli-ellátások kivételével). Ez a bejegyzés e rendelet alkalmazásának időpontjától számított két éven keresztül marad érvényes.

OLASZORSZÁG-SZLOVÉNIA

- a) A szociális biztosítás területén való kölcsönös kötelezettségek szabályozásáról szóló megállapodás, az 1959. február 5-én jegyzékváltással kötött békeszerződés XIV. mellékletének 7. pontjára történő hivatkozással (az 1954. december 18-át megelőzően szerzett biztosítási idők kiszámítása); e rendelkezés alkalmazása továbbra is a megállapodás hatálya alá tartozó személyekre korlátozódik.
- b) Az 1997. július 7-i szociális biztonsági egyezmény 45. cikkének (3) bekezdése Trieszt Szabad Terület egykori B. zónájáról (az 1956. október 5-ét megelőzően szerzett biztosítási idők kiszámítása); e rendelkezés alkalmazása továbbra is az egyezmény hatálya alá tartozó személyekre korlátozódik.

LUXEMBURG-PORTUGÁLIA

Az 1997. március 10-i megállapodás (a szerződő felek egyikének intézménye által a nyugdíjkérelmezők rokkantsági fokát illetően hozott döntéseknek a másik szerződő fél intézményei általi elismeréséről).

LUXEMBURG-SZLOVÁKIA

A 2002. május 23-i szociális biztonsági egyezmény 50. cikkének (5) bekezdése (a politikai menekültek nyugdíjbiztosítási ideinek kiszámítása).

MAGYARORSZÁG-AUSZTRIA

Az 1999. március 31-i szociális biztonsági egyezmény 36. cikkének (3) bekezdése (az 1961. november 27-ét megelőzően szerzett biztosítási idők kiszámítása); e rendelkezés alkalmazása továbbra is az említett egyezmény hatálya alá tartozó személyekre korlátozódik.

MAGYARORSZÁG-SZLOVÉNIA

Az 1957. október 7-i szociális biztonsági egyezmény 31. cikke (az 1956. május 29-ét megelőzően szerzett biztosítási idők kiszámítása); e rendelkezés alkalmazása továbbra is az említett egyezmény hatálya alá tartozó személyekre korlátozódik.

MAGYARORSZÁG-SZLOVÁKIA

Az 1959. január 30-i szociális biztonsági egyezmény 34. cikkének (1) bekezdése (amely előírja, hogy az egyezmény aláírásának napját megelőzően megállapított biztosítási időket kell az azon szerződő állam vonatkozásában érvényes biztosítási időnek tekinteni, amelynek területén a jogosult személy lakóhellyel rendelkezett); e rendelkezés alkalmazása továbbra is a hatálya alá tartozó személyekre korlátozódik.

AUSZTRIA-LENGYELORSZÁG

Az 1998. szeptember 7-i szociális biztonsági egyezmény 33. cikkének (3) bekezdése (az 1961. november 27-ét megelőzően szerzett biztosítási idők kiszámítása); e rendelkezés alkalmazása továbbra is a hatálya alá tartozó személyekre korlátozódik.

AUSZTRIA-ROMÁNIA

A 2005. október 28-i szociális biztonsági egyezmény 37. cikkének (3) bekezdése (az 1961. november 27-ét megelőzően szerzett biztosítási idők kiszámítása); e rendelkezés alkalmazása továbbra is a hatálya alá tartozó személyekre korlátozódik.

AUSZTRIA-SZLOVÉNIA

Az 1997. március 10-i szociális biztonsági egyezmény 37. cikke (az 1956. január 1-jét megelőzően szerzett biztosítási idők kiszámítása); e rendelkezés alkalmazása továbbra is a hatálya alá tartozó személyekre korlátozódik.

AUSZTRIA-SZLOVÁKIA

A 2001. december 21-i szociális biztonsági egyezmény 34. cikkének (3) bekezdése (az 1961. november 27-ét megelőzően szerzett biztosítási idők kiszámítása); e rendelkezés alkalmazása továbbra is a hatálya alá tartozó személyekre korlátozódik.

FINNORSZÁG-SVÉDORSZÁG

A szociális biztonságról szóló, 2003. augusztus 18-i skandináv egyezmény 7. cikke (a lakóhely szerinti országba történő költségesebb visszautazást szükségessé tevő, más skandináv országban való tartózkodás alatt bekövetkezett betegség esetén felmerülő többlet utazási költségek megtérítéséről).

C. A III. melléklet helyébe a következő szöveg lép:

„III. MELLÉKLET

A HATÁR MENTI MUNKAVÁLLALÓ CSALÁDTAGJAI TERMÉSZETBENI ELLÁTÁSOKRA VALÓ JOGOSULTSÁGÁNAK KORLÁTOZÁSA (a 18. cikk (2) bekezdése)

DÁNIA

ÉSZTORSZÁG (ez a bejegyzés a 87. cikk (10a) bekezdésében említett időtartamban érvényes)

ÍRORSZÁG

SPANYOLORSZÁG (ez a bejegyzés a 87. cikk (10a) bekezdésében említett időtartamban érvényes)

OLASZORSZÁG (ez a bejegyzés a 87. cikk (10a) bekezdésében említett időtartamban érvényes)

LITVÁNIA (ez a bejegyzés a 87. cikk (10a) bekezdésében említett időtartamban érvényes)

MAGYARORSZÁG (ez a bejegyzés a 87. cikk (10a) bekezdésében említett időtartamban érvényes)

HOLLANDIA (ez a bejegyzés a 87. cikk (10a) bekezdésében említett időtartamban érvényes)

FINNORSZÁG

SVÉDORSZÁG

EGYESÜLT KIRÁLYSÁG”.

D. A IV. melléklet a következőképpen módosul:

1. A „BELGIUM” bejegyzés után a következő bejegyzések kerülnek beillesztésre:

„BULGÁRIA

CSEH KÖZTÁRSASÁG”.

2. Az „OLASZORSZÁG” bejegyzést el kell hagyni.

3. A „FRANCIAORSZÁG” bejegyzés után a „CIPRUS” bejegyzés kerül beillesztésre.

4. A „LUXEMBURG” bejegyzés után az alábbi bejegyzések kerülnek beillesztésre:

„MAGYARORSZÁG”

„HOLLANDIA”.

5. Az „AUSZTRIA” bejegyzés után a következő bejegyzések kerülnek beillesztésre:

„LENGYELORSZÁG

SZLOVÉNIA”.

E. A VI. melléklet a következőképpen módosul:

1. A melléklet eleje a következő bejegyzésekkel egészül ki:

„CSEH KÖZTÁRSASÁG

Teljes rokkantsági nyugdíj azon személyek számára, akik esetében a teljes rokkantság a 18. életév betöltése előtt következett be, és akik nem biztosítottak az előírt idő tekintetében (a nyugdíjbiztosításról szóló 155/1995 sz. Coll. törvény 42. szakasza).

ÉSZTORSZÁG

- a) A 2000. április 1. előtt az állami juttatásokról szóló törvény szerint juttatott és az állami nyugdíjbiztosítási törvény szerint továbbra is fenntartott rokkantsági nyugdíjak.
 - b) Az állami nyugdíjbiztosítási törvénynek megfelelően, rokkantsági alapon juttatott állami nyugdíjak.
 - c) A honvédelmi szervek szolgálati törvénye, a rendőrségi szolgálati törvény, az ügyészségről szóló törvény, a bírák jogállásáról szóló törvény, a Riigikogu tagjainak illetményéről, nyugdíjáról és egyéb szociális ellátásairól szóló törvény, valamint a köztársasági elnök hivatalos ellátmányairól szóló törvény alapján jutott rokkantsági nyugdíjak.”.
2. Az „A. GÖRÖGORSZÁG” és „B. ÍRORSZÁG” címsorok helyébe megfelelően a: „GÖRÖGORSZÁG” és „ÍRORSZÁG” lép.
3. Az „ÍRORSZÁG” címsor alatti bejegyzés a „GÖRÖGORSZÁG” bejegyzés elé kerül és a következőképpen módosul:
- „A 2005. évi konszolidált szociális jóléti törvény II. részének 17. fejezete”.
4. A „GÖRÖGORSZÁG” címsor alatti bejegyzést az alábbi bejegyzés követi:

„LETTORSZÁG

Az állami nyugdíjakról szóló, 1996. január 1-jei törvény 16. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti rokkantsági nyugdíjak (harmadik csoport).”.

5. A „C. FINNORSZÁG” címsor helyébe „FINNORSZÁG”, és a megfelelő bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„FINNORSZÁG”

Fogyatékosnak született vagy fiatal korban fogyatékosná vált személyeknek nyújtott állami nyugdíj (állami nyugdíj-törvény, 568/2007).

Az átmeneti szabályok szerinti és 1994. január 1-jét megelőzően megállapított rokkantsági nyugdíj (az állami nyugdíjtörvény végrehajtásáról szóló törvény, 569/2007).

6. A „D. SVÉDORSZÁG” és „E. EGYESÜLT KIRÁLYSÁG” címsorok helyébe megfelelően a: „SVÉDORSZÁG” és „EGYESÜLT KIRÁLYSÁG” lép.

F. A VII. melléklet a következőképpen módosul:

1. A „BELGIUM” és „FRANCIAORSZÁG” címsorú táblázatokban a Luxemburggal kapcsolatos sorokat el kell hagyni.
2. A „LUXEMBURG” címsorú táblázatot el kell hagyni.

G. A VIII. melléklet helyébe a következő szöveg lép:

„VIII. MELLÉKLET

OLYAN ESETEK, AMIKOR AZ ARÁNYOS SZÁMÍTÁSTÓL EL KELL TEKINTENI, VAGY AZ NEM ALKALMAZANDÓ (az 52. cikk (4) és (5) bekezdése)

1. rész: Olyan esetek, amikor az arányos számítástól az 52. cikk (4) bekezdése alapján el kell tekinteni

DÁNIA

A szociális nyugdíjakról szóló törvényben említett valamennyi nyugdíjkérelem, kivéve a IX. mellékletben említett nyugdíjakat.

ÍRORSZÁG

Állami nyugdíj (átmeneti szabályozás) és járulékalapú állami és özvegyi nyugdíj iránti valamennyi kérelem.

CIPRUS

Valamennyi öregségi, rokkantsági és özvegyi nyugdíjkérelem.

LETTORSZÁG

- a) Rokkantsági nyugdíj iránti valamennyi kérelem (Az állami nyugdíjakról szóló, 1996. január 1-jei törvény).
- b) Túlélő hozzátartozói nyugdíj iránti valamennyi kérelem (Az állami nyugdíjakról szóló, 1996. január 1-jei törvény; Az államilag finanszírozott nyugdíjakról szóló, 2001. július 1-jei törvény).

LITVÁNIA

A túlélő hozzátartozói nyugdíj alapösszege alapján számított állami társadalombiztosítási túlélő hozzátartozói nyugdíj iránti valamennyi kérelem (Az állami társadalombiztosítási nyugdíjakról szóló törvény).

HOLLANDIA

Az általános öregségi biztosításról szóló törvény (AOW) alapján benyújtott, öregségi nyugdíj iránti valamennyi kérelem.

AUSZTRIA

- a) Az általános társadalombiztosításról szóló, 1955. szeptember 9-i törvény (ASVG), a kereskedelemben dolgozó személyek társadalombiztosításáról szóló, 1978. október 11-i törvény (GSVG), a mezőgazdasági termelők társadalombiztosításáról szóló, 1978. október 11-i törvény (BSVG), valamint a szabadfoglalkozású önálló vállalkozók társadalombiztosításáról szóló, 1978. november 30-i szövetségi törvény (FSVG) alapján benyújtott, ellátás iránti valamennyi kérelem.
- b) A 2004. november 18-i általános nyugdíjtörvény (APG) szerinti nyugdíjszámlán alapuló, rokkantsági nyugdíj iránti valamennyi kérelem.
- c) A 2004. november 18-i általános nyugdíjtörvény (APG) szerinti nyugdíjszámlán alapuló, túlélő hozzátartozói nyugdíj iránti valamennyi kérelem, amennyiben az általános nyugdíjtörvény 7. cikkének (2) bekezdése értelmében a biztosítással fedezett többelhónapok miatt nem emelkedik az ellátás összege.
- d) Az osztrák tartományi orvosi kamarák (Landesärztekammer) alapszolgáltatáson alapuló (alap- és kiegészítő ellátás vagy alapnyugdíj) rokkantsági és túlélő hozzátartozói nyugdíjai iránti valamennyi kérelem.
- e) Az Osztrák Állatorvosi Kamara nyugdíjpénztárából fizetett állandó foglalkozási rokkantsági támogatás és túlélő hozzátartozói támogatás iránti valamennyi kérelem.
- f) Az osztrák ügyvédi kamarák (A. rész) jóléti intézményeinek alapszabálya szerinti, foglalkoztatási rokkantsági, özvegyi és árvasági nyugdíj iránti valamennyi kérelem.

LENGYELORSZÁG

Rokkantsági nyugdíjak, a meghatározott ellátás elvén alapuló rendszerek keretében nyújtott öregségi nyugdíjak és a túlélő hozzátartozói nyugdíjak iránti valamennyi kérelem.

PORTUGÁLIA

Rokkantsági, öregségi és túlélő hozzátartozói nyugdíj iránti valamennyi kérelem, kivéve azokat az eseteket, amikor az egynél több tagállam jogszabályai alapján szerzett biztosítási idők összege legalább 21 naptári év, a nemzeti jogszabályok alá tartozó biztosítási idők összege legfeljebb 20 év, és a számítást a 2002. február 19-i 35. törvényerejű rendelet 11. cikke alapján végezték.

SZLOVÁKIA

- a) Túlélő hozzátartozói (özvegyi és árvasági) nyugdíj iránti valamennyi kérelem, amely nyugdíjat a 2004. január 1. előtt hatályban lévő jogszabályok alapján számítottak ki, és amelynek összegét az elhunyt személynek korábban fizetett nyugdíj alapján kell kiszámítani.
- b) A társadalombiztosításról szóló, módosított 461/2003 sz. törvény alapján kiszámított nyugdíjak iránti valamennyi kérelem.

SVÉDORSZÁG

Öregségi nyugdíj formájában fizetett garantált nyugdíj (1998:702. törvény) és kiegészítő nyugdíj formájában fizetett öregségi nyugdíj iránti valamennyi kérelem (1998:674. törvény).

EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

Öregségi, özvegyi és haláleseti ellátások iránti valamennyi kérelem, kivéve azokat, amelyek tekintetében:

- a) az 1975. április 6-án vagy azt követően megkezdett adóév során:
 - i. az érintett fél az Egyesült Királyság és egy másik tagállam jogszabályai alapján szerzett biztosítási, szolgálati vagy tartózkodási időt, és az adóévek valamelyike (vagy közülük több) az Egyesült Királyság jogszabályainak értelmében nem tekinthető jogosultságot biztosító évnék;

- ii. az 1948. július 5-ét megelőző időszakokra az Egyesült Királyságban hatályban lévő jogszabályok szerint szerzett biztosítási időket e rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásában egy másik tagállam jogszabályai szerint szerzett biztosítási, szolgálati és tartózkodási idők alkalmazásával veszik figyelembe.

Kiegészítő nyugdíjra irányuló valamennyi kérelem a szociális biztonsági járulékokról és ellátásokról szóló, 1992. évi törvény 44. szakasza és a szociális biztonsági járulékokról és ellátásokról szóló, 1992. évi törvény (Észak-Írország) 44. szakasza értelmében.

2. rész: Olyan esetek, amelyekben az 52. cikk (5) bekezdését kell alkalmazni

BULGÁRIA

A kötelező kiegészítő nyugdíjbiztosításból származó öregségi nyugdíjak, a szociális biztonsági törvény II. részének II. címe szerint.

ÉSZTORSZÁG

Kötelező, finanszírozott öregséginyugdíj-rendszer.

FRANCIAORSZÁG

Alap- vagy kiegészítő nyugdíjrendszerek, amelyekben az öregségi ellátásokat nyugdíjpontok alapján számítják ki.

LETTORSZÁG

Öregségi nyugdíjak (Az állami nyugdíjakról szóló, 1996. január 1-jei törvény; az államilag finanszírozott nyugdíjakról szóló, 2001. július 1-jei törvény).

MAGYARORSZÁG

Magánnyugdíj-pénztári tagságon alapuló nyugellátások.

AUSZTRIA

- a) A 2004. november 18-i általános nyugdíjtörvény (APG) szerinti nyugdíjszámlán alapuló öregségi nyugdíj;
- b) Az osztrák gyógyszerészek szakmai pénztáráról (Pharmazeutische Gehaltskasse für Österreich) szóló, 2001. december 28-i BGBl I 154. szövetségi törvény 41. cikke értelmében kötelező támogatások;
- c) Az osztrák tartományi orvosi kamarák alapszolgáltatáson alapuló (alap- és kiegészítő ellátás vagy alapnyugdíj) öregségi és korengedményes nyugdíjai, valamint az osztrák tartományi orvosi kamarák kiegészítő szolgáltatáson alapuló (kiegészítő vagy egyedi nyugdíj) valamennyi nyugellátása;
- d) Az Osztrák Állatorvosi Kamara nyugdíjpénztárából fizetett öregségi támogatás;
- e) Az osztrák ügyvédi kamarák (A. és B. rész) jóléti intézményeinek alapszabálya szerinti ellátások, kivéve az osztrák ügyvédi kamarák (A. rész) jóléti intézményeinek alapszabálya szerinti, rokkantsági, özvegyi és árvasági nyugellátás iránti kérelmeket;
- f) Az Osztrák Mérnöki Kamaráról (Ziviltechnikerammergesetz) szóló, 1993. évi törvény és a jóléti intézmények alapszabályainak értelmében a Szövetségi Építés- és Műszaki Tanácsadói Kamara jóléti intézményei által nyújtott ellátások, a foglalkoztatási rokkantsági ellátások, valamint az utóbb említett ellátásokból eredő túlélő hozzátartozói ellátások kivételével;
- g) A könyvszakértőkre és adótanácsadókra vonatkozó osztrák törvény (Wirtschaftstreuhandberufsgesetz) értelmében a könyvszakértők és adótanácsadók szövetségi kamarája jóléti intézményének szabályaival összhangban jutott ellátások.

LENGYELORSZÁG

A meghatározott járulékon alapuló rendszer szerinti öregségi nyugdíjak.

SZLOVÉNIA

A kötelező kiegészítő nyugdíjbiztosításból származó nyugdíj.

SZLOVÁKIA

Kötelező öregséginyugdíj-megtakarítás.

SVÉDORSZÁG

Jövedelemalapú nyugdíj és biztosításiidő-alapú nyugdíj (1998:674. törvény).

EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

Az 1965. évi nemzeti biztosítási törvény 36. és 37. szakasza és az 1966. évi nemzeti biztosítási törvény (Észak-Írország) 35. és 36. szakasza értelmében fizetett progresszív nyugellátás”.

H. A IX. melléklet a következőképpen módosul:

1. Az I. részben:

a) Az „A. BELGIUM”, „B. DÁNIA”, „C. GÖRÖGORSZÁG”, „D. SPANYOLORSZÁG”, „E. FRANCIAORSZÁG”, „F. ÍRORSZÁG”, „G. HOLLANDA”, „H. FINNORSZÁG”, „I. SVÉDORSZÁG” címsorok helyébe megfelelően a „BELGIUM”, „DÁNIA”, „GÖRÖGORSZÁG”, „SPANYOLORSZÁG”, „FRANCIAORSZÁG”, „ÍRORSZÁG”, „HOLLANDA”, „FINNORSZÁG”, „SVÉDORSZÁG” címsorok lépnek;

b) A „ÍRORSZÁG” címsor alatti bejegyzés a „DÁNIA” bejegyzés után, a „GÖRÖGORSZÁG” bejegyzés előtt következik;

c) Az „FRANCIAORSZÁG” címsor alatti bejegyzést az alábbi bejegyzés követi:

„LETTORSZÁG

Az állami nyugdíjakról szóló, 1996. január 1-jei törvény 16. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti rokkantsági nyugdíjak (harmadik csoport).”;

d) A „HOLLANDIA” címsor alatti bejegyzés az alábbi szöveggel egészül ki:

„A munkaképességnek megfelelő munkáról és jövedelemről szóló, 2005. november 10-i törvény (WIA).”;

e) Az „FINNORSZÁG” címsor alatti bejegyzések a következőképpen módosulnak:

„Fogyatékosnak született vagy fiatal korban fogyatékosná vált személyeknek nyújtott állami nyugdíj (állami nyugdíjtörvény, 568/2007);

Az átmeneti szabályok szerint meghatározott és 1994. január 1-jét megelőzően megállapított állami nyugdíjak és házastársi nyugdíjak (az állami nyugdíjtörvény végrehajtásáról szóló törvény, 569/2007);

Az állami nyugdíjtörvény (568/2007) szerinti önálló ellátás kiszámításakor számított árvasági nyugdíj kiegészítő összege.”;

f) A „SVÉDORSZÁG” címsor alatti bejegyzés helyébe a következő lép:

„Svéd jövedelemalapú betegségi és keresetpótló juttatás (1962:381. sz. törvény).

Az állami nyugdíjról szóló, 1993. január 1-je előtt hatályban levő jogszabályok által biztosított teljes svéd állami nyugdíj helyébe lépő svéd garantált nyugdíj és garantált támogatás és a fenti időponttól hatályos jogszabályok átmeneti rendelkezéseinek értelmében megítélt teljes állami nyugdíj.”.

2. A II. részben:

a) Az „A. NÉMETORSZÁG”, „B. SPANYOLORSZÁG”, „C. OLASZORSZÁG”, „D. LUXEMBURG”, „E. FINNORSZÁG”, „F. SVÉDORSZÁG” címsorok helyébe megfelelően a „NÉMETORSZÁG”, „SPANYOLORSZÁG”, „OLASZORSZÁG”, „LUXEMBURG”, „FINNORSZÁG”, „SVÉDORSZÁG” címsorok lépnek;

b) A „OLASZORSZÁG” bejegyzést az alábbi bejegyzések követik:

„LETTORSZÁG

Túlélő hozzátartozói nyugdíj, amelyet a feltételezett biztosítási időszakok alapján számítanak ki (az 1996. január 1-jei, állami nyugdíjakról szóló törvény 23. cikkének (8) bekezdése).

LITVÁNIA

a) Az állami társadalombiztosítási nyugdíjakról szóló törvény szerint fizetett állami társadalombiztosítási munkaképtelenségi nyugdíjak;

b) Az állami társadalombiztosítási nyugdíjakról szóló törvény szerint az elhunyt munkaképtelenségi nyugdíja alapján kiszámított állami társadalombiztosítási túlélő hozzátartozói és árvasági nyugdíjak.”;

c) A „LUXEMBURG” címsor alatti bejegyzést az alábbi bejegyzés követi:

„SZLOVÁKIA

a) Szlovák rokkantsági nyugdíj és az abból származó túlélő hozzátartozói nyugdíj;

b) Eltartott gyermekként rokkanttá vált személyek – és akik esetében az előírt biztosítási időszak minden esetben teljesítettnek tekintendő – nyugdíja (a társadalombiztosításról szóló, módosított, 461/2003 sz. törvény 70. cikkének (2) bekezdése, 72. cikkének (3) bekezdése, valamint 73. cikkének (3) és (4) bekezdése).”.

3. A III. részben:

Az „1992. június 15-i szociális biztonsági skandináv egyezmény” bejegyzés helyébe az alábbi szöveg lép: „A 2003. augusztus 18-i szociális biztonsági skandináv egyezmény”.

I. A X. melléklet helyébe a következőszöveg lép:

„X. MELLÉKLET

KÜLÖNLEGES, NEM JÁRULÉKALAPÚ PÉNZBELI ELLÁTÁSOK (a 70. cikk (2) bekezdésének c) pontja)

BELGIUM

- a) Jövedelemptoló támogatás (1987. február 27-i törvény);
- b) Garantált jövedelem időskorúak számára (2001. március 22-i törvény).

BULGÁRIA

Öregségi szociális nyugdíj (a szociális biztonsági törvénykönyv 89. cikke).

CSEH KÖZTÁRSASÁG

Szociális juttatás (Az állami szociális támogatásokról szóló 117/1995 Sb. sz. törvény).

DÁNIA

Nyugdíjasok számára biztosított lakhatási költségek (az 1995. március 29-i 204. sz. törvény által konszolidált, az egyéni lakhatási támogatásokról szóló törvény).

NÉMETORSZÁG

- a) Időskorúak és csökkent keresőképességűek alap-megélhetési jövedelme a Szociális Törvénykönyv XII. kötetének 4. fejezete értelmében.
- b) A megélhetési költségeket fedező ellátások az álláskeresőkre vonatkozó alapellátással összhangban, kivéve, ha ezen ellátások tekintetében teljesülnek azok a követelmények, amelyek a munkanélküli ellátás odaítélését követően (szociális törvénykönyv II. kötet, 24. cikk (1) bekezdés) feljogosítanak az ideiglenes kiegészítő ellátásra.

ÉSZTORSZÁG

- a) Fogyatékossgal élő felnőttek számára nyújtott juttatás (a fogyatékossgal élő személyek számára nyújtott szociális támogatásokról szóló, 1999. január 27-i törvény);
- b) Állami munkanélküli-járadék (a munkaerő-piaci szolgáltatásokról és támogatásokról szóló, 2005. szeptember 29-i törvény).

ÍRORSZÁG

- a) Munkakeresési juttatás (a 2005. évi konszolidált szociális jóléti törvény, harmadik rész, 2. fejezet);
- b) Állami (nem járulékalapú) nyugdíj (a 2005. évi konszolidált szociális jóléti törvény, harmadik rész, 4. fejezet);
- c) Özvegyi (nem járulékalapú) nyugdíj (a 2005. évi konszolidált szociális jóléti törvény, harmadik rész, 6. fejezet);
- d) Rokkantsági nyugdíj (a 2005. évi konszolidált szociális jóléti törvény, harmadik rész, 10. fejezet);
- e) Mobilitást segítő támogatás (1970. évi egészségügyi törvény, 61. szakasz);
- f) Vaksági nyugdíj (2005. évi konszolidált szociális jóléti törvény, harmadik rész, 5. fejezet).

GÖRÖGORSZÁG

Időskorúak különleges ellátásai (1296/82. sz. törvény).

SPANYOLORSZÁG

- a) Minimum-jövedelemre vonatkozó garancia (1982. április 7-i 13/82. sz. törvény);
- b) Időskorúak és munkaképtelen rokkantak támogatása céljából nyújtott pénzbeli ellátások (1981. július 24-i 2620/81. sz. királyi rendelet);
- c) i. Nem járulékalapú rokkantsági és öregségi nyugdíjak, az 1994. június 20-i 1/1994. számú királyi törvényerejű rendelet által jóváhagyott, a szociális biztonságról szóló általános törvény konszolidált szövege 38. cikkének (1) bekezdése szerint; valamint

- ii. a fenti nyugdíjakat kiegészítő, az autonóm régiók jogszabályaiban előírt ellátások, amelyek az érintett autonóm régió gazdasági és társadalmi helyzetére is figyelemmel minimum megélhetési jövedelmet biztosítanak;
- d) Mobilitást ösztönző és az utazási költségtérítésre irányuló juttatások (1982. április 7-i, 13/1982. sz. törvény).

FRANCIAORSZÁG

- a) Az alábbi forrásokból biztosított kiegészítő juttatások:
 - i. Különleges Rokkantsági Alap, valamint
 - ii. Öregségi Szolidaritási Alap a megszerzett jogok tekintetében
(a szociális biztonsági törvénykönyv VIII. kötetében kodifikált, 1956. június 30-i törvény);
- b) Fogyatékkal élő felnőtteknek nyújtott juttatás (a szociális biztonsági törvénykönyv VIII. kötetében kodifikált, 1975. június 30-i törvény);
- c) A megszerzett jogok szerinti különleges juttatás (a szociális biztonsági törvénykönyv VIII. kötetében kodifikált, 1952. július 10-i törvény);
- d) 2006. január 1-jétől kezdődően az időskorúaknak nyújtott szolidaritási juttatás (a szociális biztonsági törvénykönyv VIII. kötetében kodifikált, 2004. június 24-i rendelet).

OLASZORSZÁG

- a) Vagyontalanok szociális nyugdíjai (1969. április 30-i 153. sz. törvény);
- b) A fogyatékkal élő civilek és rokkantak számára nyújtott nyugdíjak és juttatások (az 1971. március 30-i 118. sz. törvény és az 1980. február 11-i 18. sz. törvény, valamint az 1988. november 23-i 508. sz. törvény);
- c) Siketnémák számára nyújtott nyugdíjak és juttatások (az 1970. május 26-i 381. sz. törvény és az 1988. november 23-i 508. sz. törvény);
- d) A vak civil személyek számára nyújtott nyugdíjak és juttatások (az 1970. május 27-i 382. sz. törvény és az 1988. november 23-i 508. sz. törvény);
- e) A minimum-nyugdíjakat kiegészítő ellátások (az 1952. április 4-i 218. sz. törvény, az 1983. november 11-i 638. sz. törvény és az 1990. december 29-i 407. sz. törvény);
- f) Fogyatékkal élők juttatásait kiegészítő ellátások (az 1984. június 12-i 222. sz. törvény);
- g) Szociális juttatások (az 1995. augusztus 8-i 335. sz. törvény);
- h) Kiegészítő szociális juttatás (az 1988. december 29-i 544. sz. törvény 1. cikkének (1) és (12) bekezdése, és a későbbi módosítások).

CIPRUS

- a) Szociális nyugdíj (a szociális nyugdíjról szóló 1995. évi, módosított 25(I)95. sz. törvény);
- b) Súlyosan mozgáskorlátozott személyeknek nyújtott juttatás (A miniszterek tanácsának 1992. október 16-i 38210. sz., 1994. augusztus 1-jei 41370. sz., 1997. június 11-i 46183. sz., és 2001. május 16-i 53675. sz. határozata);
- c) Vak személyeknek nyújtott különleges támogatás (a különleges támogatásokról szóló, 1996. évi, módosított 77(I)/96. sz. törvény).

LETTORSZÁG

- a) Állami szociális biztonsági ellátás (az állami szociális ellátásokról szóló, 2003. január 1-jei törvény);
- b) A mozgáskorlátozott, fogyatékkal élő személyek utazási költségtérítésére nyújtott juttatás (az állami szociális ellátásokról szóló, 2003. január 1-jei törvény).

LITVÁNIA

- a) Szociális támogatási nyugdíj (az állami szociális támogatási ellátásokról szóló 2005. évi törvény 5. cikke);
- b) Jövedelemplótól támogatás (az állami szociális támogatási ellátásokról szóló 2005. évi törvény 15. cikke);
- c) Mozgáskorlátozott, fogyatékkal élő személyek utazási költségtérítése (Az utazási költségtérítésről szóló 2000. évi törvény 7. cikke).

LUXEMBURG

Jövedelem a súlyos fogyatékkal élők számára (2003. szeptember 12-i törvény 1. cikkének (2) bekezdése), a fogyatékkal élő olyan munkavállalóként elismert személyek kivételével, akik az általános munkaerőpiacon vagy védett környezetben rendelkeznek munkahellyel.

MAGYARORSZÁG

- a) Rokkantsági járadék (a Minisztertanács 83/1987. (XII. 27.) rendelete a rokkantsági járadékról);
- b) Időskorúak nem járulékalapú járadéka (a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény);
- c) Közlekedési kedvezmények (a súlyos mozgáskorlátozott személyek közlekedési kedvezményeiről szóló 164/1995. (XII. 27.) kormányrendelet).

MÁLTA

- a) Kiegészítő támogatás (a szociális biztonságról szóló 1987. évi törvény 73. szakasza (318. fejezet);
- b) Öregségi nyugdíj (a szociális biztonságról szóló 1987. évi törvény 318. fejezete).

HOLLANDIA

- a) Fogyatékkal élő fiatalok munkaképtelenségi támogatásáról szóló, 1997. április 24-i törvény (Wajong);
- b) A kiegészítő ellátásokról szóló, 1986. november 6-i törvény.

AUSZTRIA

Kiegészítő juttatás (az 1955. szeptember 9-i szövetségi törvény az általános társadalombiztosításról – ASVG, az 1978. október 11-i szövetségi törvény a kereskedelemben dolgozó személyek társadalombiztosításáról – GSVG és az 1978. október 11-i szövetségi törvény a mezőgazdasági termelők társadalombiztosításáról – BSVG).

LENGYELORSZÁG

Szociális nyugdíj (a szociális nyugdíjakról szóló, 2003. június 27-i törvény).

PORTUGÁLIA

- a) Nem járulékalapú öregségi és rokkantsági állami nyugdíj (1980. október 13-i 464/80. törvényerejű rendelet);
- b) Nem járulékalapú özvegyi nyugdíj (1981. november 11-i 52/81. sz. végrehajtási rendelet);
- c) Szolidaritási öregségi juttatás (a 2006. december 11-i 236/2006. törvényerejű rendelettel módosított 2005. december 29-i 232/2005. törvényerejű rendelet).

SZLOVÉNIA

- a) Állami nyugdíj (a nyugdíjakról és a fogyatékkal élő személyek biztosításáról szóló, 1999. december 23-i törvény);
- b) Nyugdíjasok számára nyújtott jövedelemtámogatás (a nyugdíjakról és a fogyatékkal élő személyek biztosításáról szóló, 1999. december 23-i törvény);
- c) Létfenntartási támogatás (a nyugdíjakról és a fogyatékkal élő személyek biztosításáról szóló, 1999. december 23-i törvény).

SZLOVÁKIA

- a) A kizárólagos jövedelmi forrást jelentő nyugdíjak 2004. január 1-jét megelőzően megítélt kiigazítása;
- b) A 2004. január 1-jét megelőzően megállapított szociális nyugdíj.

FINNORSZÁG

- a) Nyugdíjasok lakhatási támogatása (571/2007. sz. törvény a nyugdíjasok lakhatási támogatásáról);
- b) Munkaerő-piaci támogatás (1290/2002. sz. törvény a munkanélküli ellátásokról);
- c) A bevándorlóknak nyújtott különleges támogatás (1192/2002. sz. törvény a bevándorlóknak nyújtott különleges támogatásról).

SVÉDORSZÁG

- a) Kiegészítő lakhatási támogatás nyugdíjban részesülő személyek számára (2001:761. sz. törvény);
- b) Időskorúak pénzügyi támogatása (2001:853. sz. törvény).

EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

- a) Állami nyugdíjjuttatás (az állami nyugdíjjuttatásról szóló 2002. évi törvény és az észak-írországi állami nyugdíjjuttatásról szóló 2002. évi törvény);
- b) Munkakeresők számára nyújtott jövedelemalapú juttatások (a munkakeresőkről szóló 1995. évi törvény és az észak-írországi munkakeresőkről szóló 1995. évi rendelet);

- c) Jövedelemtámogatás (a szociális biztonsági járulékokról és ellátásokról szóló 1992. évi törvény és az észak-írországi szociális biztonsági járulékokról és ellátásokról szóló 1992. évi törvény);
- d) Fogyatékkal élők számára nyújtott megélhetési juttatás, mobilitási elem (a szociális biztonsági járulékokról és ellátásokról szóló 1992. évi törvény és az észak-írországi szociális biztonsági járulékokról és ellátásokról szóló 1992. évi törvény)”.

J. A XI. melléklet helyébe a következő szöveg lép:

„XI. MELLÉKLET

**MÁS TAGÁLLAMOK JOGÁNAK ALKALMAZÁSÁRA VONATKOZÓ KÜLÖNLEGES RENDELKEZÉSEK
(51. cikk (3) bekezdés, 56. cikk (1) bekezdés és 83. cikk)**

BELGIUM

Nincs ilyen.

BULGÁRIA

»A bolgár egészségbiztosítási törvény 33. cikkének (1) bekezdése minden olyan személyre alkalmazandó, aki számára Bulgária az illetékes tagállam e rendelet III. címének 1. fejezete szerint.«.

CSEH KÖZTÁRSASÁG

»A családtagok 1. cikk i) pontja szerinti fogalom meghatározása céljából a bejegyzett élettársi közösségről szóló 115/2006 Coll. sz. cseh törvényben meghatározott bejegyzett élettársak is házastársnak tekintendők.«.

DÁNIA

1. a) A szociális nyugdíjtörvény (»lov om social pension«) szerint a nyugdíj kiszámítása szempontjából a határ menti ingázó vagy az idénymunkás által a dán jogszabályok értelmében szerzett szolgálati vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi idő a túlélő házastárs által Dániában szerzett tartózkodási időnek tekintendő, amennyiben a túlélő házastárs a fenti időszak folyamán házastársi életközösségben élt a fent említett munkavállalóval, illetve nem élt tőle összeférhetetlenség miatt ténylegesen külön, és feltéve hogy a fenti időszak alatt a házastárs egy másik tagállam területén rendelkezett lakóhellyel. E pont alkalmazásában az »idénymunka« olyan munkát jelent, amely az évszakok váltakozásától függő jellegéből adódóan minden évben automatikusan ismétlődik.
 - b) A szociális nyugdíjtörvény (»lov om social pension«) szerint a nyugdíj kiszámítása szempontjából az 1. pont a) alpontjának hatálya alá nem tartozó személy által 1984. január 1-je előtt a dán jogszabályok értelmében szerzett, munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként teljesített tevékenységi idő a hátrahagyott házastárs által Dániában szerzett tartózkodási időnek tekintendő, amennyiben a hátrahagyott házastárs a fenti időszak folyamán házastársi életközösségben élt a munkavállalóval vagy önálló vállalkozóval, illetve nem élt tőle összeférhetetlenség miatt ténylegesen külön, és feltéve, hogy a fenti időszak alatt a házastárs egy másik tagállam területén rendelkezett lakóhellyel.
 - c) Az a) és b) pont szerint figyelembe veendő időszakokat nem kell figyelembe venni, ha egybeesnek az érintett személynek egy másik tagállam kötelező biztosításáról szóló jogszabályai szerint járó nyugdíj kiszámításánál figyelembe vett időszakokkal vagy azokkal az időszakokkal, amikor az érintett személy e jogszabályok alapján nyugdíjban részesült. Ezeket az időszakokat azonban figyelembe kell venni, ha az említett nyugdíj éves összege kevesebb a szociális nyugdíj alapösszegének felénél.
2. a) E rendelet 6. cikkének rendelkezései ellenére azok a személyek, akik egy vagy több tagállamban nem álltak munkaviszonyban, csak akkor jogosultak a dán szociális nyugdíjra, ha jelenleg legalább három éve vagy korábban legalább három évig Dániában állandó lakóhellyel rendelkeznek/rendelkeztek, a dán jogszabályok által előírt korhatárookra is figyelemmel. A rendelet 4. cikkére figyelemmel a 7. cikk nem alkalmazandó a dán szociális nyugdíjra abban az esetben, ha arra ilyen személy szerzett jogosultságot.
 - b) A fent említett rendelkezések nem alkalmazandók azon személyek családtagjainak dán szociális nyugdíj jogosultságára, akik jelenleg vagy korábban Dániában munkaviszonyban állnak/álltak, vagy diákok, illetve családtagjaik jogosultságára.
3. A »rugalmas munka« rendszerében (»ledighedsydelse«) részt vevő munkanélkülieknek nyújtott ideiglenes ellátás (1997. június 10-i 455. törvény) e rendelet III. címe 6. fejezetének hatálya alá tartozik. A más tagállamba távozó munkanélkülieket illetően a 64. és 65. cikk alkalmazandó, amennyiben e tagállamnak az azonos kategóriájú személyek számára hasonló foglalkoztatási rendszerei vannak.
 4. Ha a dán szociális nyugdíj kedvezményezettje egy másik tagállamtól is jogosult hátrahagyott hozzátartozói nyugdíjra, ezek a nyugdíjak a dán jogszabályok alkalmazásában e rendelet 53. cikkének (1) bekezdése értelmében ugyanolyan típusú ellátásoknak tekintendők azzal a feltétellel, hogy az a személy, aki által szerzett biztosítási vagy tartózkodási idő a hátrahagyott hozzátartozói nyugdíj kiszámításának alapjául szolgál, szintén jogosult dán szociális nyugdíjra.

NÉMETORSZÁG

1. E rendelet 5. cikkének a) pontja és a szociális törvénykönyv VI. kiadása (Sozialgesetzbuch VI) 5. cikke (4) bekezdésének 1. pontja ellenére az olyan személy, aki egy másik tagállam jogszabályai értelmében teljes öregségi nyugdíjban részesül, kérelmezheti a német nyugdíjbiztosítási rendszer szerinti kötelező biztosítást.
2. E rendelet 5. cikkének a) pontja és a szociális törvénykönyv VI. kiadása (Sozialgesetzbuch VI) 7. cikkének (1) és (3) bekezdése ellenére az olyan személy, aki egy másik tagállamban kötelező biztosítással rendelkezik, vagy egy másik tagállam jogszabályai értelmében öregségi nyugdíjban részesül, csatlakozhat az önkéntes biztosítási rendszerhez Németországban.
3. A valamely másik tagállamban élő biztosítottak számára a szociális törvénykönyv V. kiadása (Sozialgesetzbuch V) 47. cikkének (1) bekezdése, a szociális törvénykönyv VII. kiadása (Sozialgesetzbuch VII) 47. cikkének (1) bekezdése és a német társadalombiztosítási törvény (Reichsversicherungsordnung) 200. cikkének (2) bekezdése szerinti pénzbeli ellátás nyújtásának céljából a német biztosítási rendszerek a nettó fizetést, amely alapján az ellátás mennyiségét meghatározzák, úgy állapítják meg, mintha a biztosított Németországban élne, kivéve, ha a biztosított kérelmezi, hogy az ellátást az általa ténylegesen kapott nettó fizetés alapján állapítsák meg.
4. Más tagállamok olyan állampolgárai, akiknek lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye Németországon kívül található, és akik megfelelnek a német nyugdíjbiztosítási rendszer feltételeinek, csak abban az esetben fizethetnek önkéntes hozzájárulást, amennyiben korábban önkéntes vagy kötelező biztosítással rendelkeztek a német nyugdíjbiztosítási rendszerben; ez azokra a hontalanokra és menekültekre is alkalmazandó, akiknek lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye valamely másik tagállamban van.
5. Az ellátások kiosztásánál figyelembe vett átlagos időszakokat (»pauschale Anrechnungszeit«) a szociális törvénykönyv VI. kiadása (Sozialgesetzbuch VI) 253. cikke értelmében kizárólag a Németországban szerzett időszakok alapján határozzák meg.
6. Olyan esetekben, amikor a nyugdíj újraszámítására az 1991. december 31-én hatályos német nyugdíj jogszabályok alkalmazandók, kizárólag a német jogszabályok alkalmazandók a német beszámítható idő (»Ersatzzeiten«) beszámítása céljára.
7. A külföldi nyugdíjakról szóló törvény (Fremdrentengesetz) (2) bekezdésének rendelkezései ellenére, e rendelet alkalmazási körén belül továbbra is alkalmazandók azok a német jogszabályok, amelyek olyan munkahelyi balesetekre és foglalkozási megbetegedésekre vonatkoznak, amelyekért a külföldi nyugdíjakról szóló jogszabályok értelmében kártérítést kell fizetni, továbbá azon német jogszabályok, amelyek az olyan biztosítási időkért járó ellátásokra vonatkoznak, amelyek a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek és a menekültekről szóló törvény (Bundesvertriebenengesetz) (1) bekezdésének 2. és 3. pontjában felsorolt területekre alkalmazandó, külföldi nyugdíjakról szóló törvény értelmében beszámíthatók.
8. E rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának i. alpontjában említett elméleti összeg kiszámításánál a szabadfoglalkozásúak nyugdíjrendszerében az illetékes intézet a tagsági idő alatti hozzájárulások fizetése révén az érintett intézet tagjaként szerzett átlagos éves nyugdíjjogosultságot veszi alapul minden egyes, bármelyik tagállam jogszabályai alapján teljesített biztosítási év tekintetében.

ÉSZTORSZÁG

A szülői ellátás kiszámításához az Észtországon kívüli tagállamokban foglalkoztatásban töltött időszakok úgy tekintendők, hogy azok a szociális adó ugyanazon átlagos összegén alapulnak, mint amelyet az Észtországban foglalkoztatásban töltött összesített időszakok alatt fizettek. Amennyiben a referenciaév alatt a személy csak más tagállamokban állt munkaviszonyban, az ellátás kiszámítása úgy tekintendő, hogy az a referenciaév és a szülési szabadság között Észtországban fizetett szociális adó átlagán alapul.

ÍRORSZÁG

1. E rendelet 21. cikkének (2) bekezdése és 62. cikke ellenére, az ír jogszabályok értelmében a biztosított – betegbiztosítási ellátások vagy a munkanélküli segély megállapításához figyelembe veendő, előírt beszámítandó – heti jövedelmének kiszámítása céljából az adott évben valamely másik tagállam jogszabályai szerint foglalkoztatásban töltött minden egyes hétre vonatkozóan az adott évben a munkavállalók átlagos heti jövedelmének megfelelő összeget kell figyelembe venni.
2. Amennyiben e rendelet 46. cikke alkalmazandó, ha az érintett személy keresőképtelenné, majd ebből eredően rokkanttá válik, miközben egy másik tagállam jogszabályai hatálya alá tartozik, Írország a 2005-ös, egységes szerkezetbe foglalt szociális jóléti törvény 118. szakasza (1) bekezdésének a) pontja alkalmazásában figyelembe vesz minden olyan időszakot, amely során – a keresőképtelenséget követő rokkantságot illetően – az ír jogszabályok értelmében keresőképtelenség minősült volna.

GÖRÖGORSZÁG

1. A görög állampolgároknak vagy görög származású külföldieknek a nyugdíjbiztosítási rendszerhez való önkéntes csatlakozásáról szóló 1469/84. sz. törvény más tagállamok állampolgáira, hontalanokra vagy menekültekre is alkalmazandó, amennyiben ezen személyek lakóhelyüktől vagy tartózkodási helyüktől függetlenül korábban kötelezően vagy önkéntesen csatlakoztak a görög nyugdíjbiztosítási rendszerhez.
2. E rendelet 5. cikke a) pontjában és az 1140/1981. sz. törvény 34. cikkében foglaltak ellenére az a személy, aki valamely más tagállam joga alapján munkahelyi balesetből vagy foglalkozási betegségből kifolyólag nyugdíjban részesül, kérheti az OGA által alkalmazott jogszabályok szerinti kötelező biztosítását, amennyiben az ezen jogszabályok hatálya alá tartozó tevékenységet folytat.

SPANYOLORSZÁG

1. E rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontja i. alpontjának végrehajtása céljából azokat az éveket, amelyeknek még el kell telniük ahhoz, hogy a munkavállaló elérje a közalkalmazotti státuszról nyugdíjazottakról szóló törvény (Ley de clases pasivas del Estado) egységes szerkezetbe foglalt szövegének 31. cikke (4) bekezdésében előírt nyugdíjkorhatár vagy a kötelező nyugdíjazás eléréséhez, csak akkor veszik figyelembe az államnak teljesített tényleges szolgáltatásként, ha a biztosítási esemény bekövetkeztekor, amelyből adódóan rokkantsági vagy haláleseti nyugdíj jár, a kedvezményezett a spanyol közalkalmazottakra vonatkozó különleges rendszerbe tartozott, vagy olyan tevékenységet végzett, amelyre e rendszer kiterjed, vagy ha a biztosítási esemény bekövetkeztekor, amelyből adódóan nyugdíj jár, a kedvezményezett olyan tevékenységet végzett, amely szükségessé tette volna, hogy az érintett személy, ha a tevékenységet Spanyolországban végezte volna, a spanyol közalkalmazottakra, a fegyveres erőkre vagy az igazságügyi szolgálatokban dolgozóakra vonatkozó különleges rendszerbe tartozzon.
2. a) E rendelet 56. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján a spanyol ellátások elméleti összegét az érintett személy által a spanyol szociális biztonsági rendszerbe teljesített utolsó járulékfizetést közvetlenül megelőző évek során ténylegesen befizetett járulékok alapján számítják ki. Ha a nyugdíj alapösszegének kiszámításakor más tagállamok jogszabályai szerinti biztosítási és/vagy tartózkodási időket kell figyelembe venni, Spanyolországban azt a járulékalapot kell alkalmazni a fent említett időszakokra, amely időben legközelebb esik a referenciaidőszakokhoz, figyelembe véve a kiskereskedelmi árindex alakulását.
b) A kapott nyugdíj összegét növelni kell a minden egyes egymást követő évre az azonos jellegű nyugdíjakra kiszámított, értékállóságot biztosító növekmény összegével.
3. Más tagállamokban szerzett olyan időszakok, amelyeket a köztisztviselőkre, a fegyveres erőkre vagy az igazságügyi hatóságokra vonatkozó különleges rendszerben kell beszámítani, e rendelet 56. cikkének alkalmazásában ugyanolyan elbírálásban részesülnek, mint az időtartam szempontjából azokhoz legközelebb álló, köztisztviselőként Spanyolországban szerzett időszakok.
4. Az általános szociális biztonsági törvény második átmeneti rendelkezésében említett, életkoron alapuló kiegészítés a rendelet valamennyi olyan kedvezményezettje tekintetében alkalmazandó, akik nevében 1967. január 1-jét megelőzően járulékbefizetésre került sor a spanyol jog alapján; e rendelet 5. cikkének alkalmazásában nem lehetséges a más tagállamban az előbb említett időpontot megelőzően elismert biztosítási időszakokat olyan módon kezelni, mintha azok egyenlők lennének a Spanyolországban fizetett járulékokkal, kizárólag ezen rendelet alkalmazásában. A tengerészekre vonatkozó különleges rendszer esetében az 1967. január 1-jének megfelelő időpont 1970. augusztus 1., a szénbányászok különleges szociális biztonsági rendszere esetében pedig 1969. április 1.

FRANCIAORSZÁG

1. Más tagállamok olyan állampolgárai, akiknek lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye Franciaországon kívül található, és akik megfelelnek a francia nyugdíjbiztosítási rendszer feltételeinek, csak abban az esetben fizethetnek önkéntes hozzájárulást, amennyiben korábban önkéntes vagy kötelező biztosítással rendelkeztek a francia nyugdíjbiztosítási rendszerben; ez azokra a hontalanokra és menekültekre is alkalmazandó, akiknek lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye valamely másik tagállamban van.
2. Azon személyek számára, akik e rendelet 17., 24. vagy 26. cikke értelmében Franciaországban természetbeni ellátásban részesülnek, és Haut-Rhin, Bas-Rhin vagy Moselle francia megyében élnek, a költségeik fedezéséért felelős, másik tagállam intézménye nevében nyújtott természetbeni ellátások tartalmazzák mind az általános betegbiztosítási rendszer, mind az Alsace-Moselle-i kötelező kiegészítő helyi betegbiztosítási rendszer által nyújtott ellátásokat.
3. E rendelet III. címének 5. fejezete alkalmazásában a munkavállalói vagy az önálló vállalkozói tevékenységben jelenleg vagy korábban részt vevő személyre alkalmazandó francia jogszabályok egyaránt tartalmazzák az érintett személyre alkalmazandó alapvető öregségi biztosítási rendszer(ek)e)t és a kiegészítő nyugdíjrendszer(ek)e)t.

OLASZORSZÁG

Nincs ilyen.

CIPRUS

E rendelet 6., 51. és 61. cikke rendelkezéseinek alkalmazásában az 1980. október 6-án vagy azután kezdődő valamennyi időszak esetében a Ciprusi Köztársaság jogszabályai értelmében biztosítási hét kerül meghatározásra oly módon, hogy az adott időszak teljes biztosítható jövedelmét elosztják az adott hozzájárulási évben alkalmazandó biztosítható alapjövedelem heti összegével, feltéve ha a hetek így meghatározott száma az adott időszakban nem haladja meg a naptári hetek számát.

LETTORSZÁG

Nincs ilyen.

LITVÁNIA

Nincs ilyen.

LUXEMBURG

Nincs ilyen.

MAGYARORSZÁG

Nincs ilyen.

MÁLTA

»Köztisztviselőkre vonatkozó különleges rendelkezések

- a) Az alábbi törvények szerint alkalmazott személyek kizárólag e rendelet 49. és 60. cikkének alkalmazása céljából tekintendők köztisztviselőknak: a fegyveres erőről szóló törvény (Málta Törvényei, 220. fejezet), a rendőrségről szóló törvény (Málta Törvényei, 164. fejezet), a börtönökről szóló törvény (Málta Törvényei, 260. fejezet)«.
- b) A fenti törvények, valamint a nyugdíjakról szóló rendelet (Málta Törvényei, 93. fejezet) értelmében fizetendő nyugdíj kizárólag e rendelet 1. cikkének e) pontja céljából tekintendő »köztisztviselőkre vonatkozó különleges rendszernek«.

HOLLANDIA

1. Egészségbiztosítás

- a) A holland jogszabályok szerinti természetbeni ellátásra való jogosultság tekintetében e rendelet III. címe 1. és 2. fejezetének alkalmazásában természetbeni ellátásra jogosult személyek:
 - i. olyan személyek, akiknek az egészségbiztosítási törvény (Zorgverzekeringwet) 2. cikke értelmében biztosítást kell kötniük valamely egészségbiztosítóval, valamint
 - ii. amennyiben nem tartoznak az i. alpontban meghatározottak közé, az aktív állományú katonai személyzet egy más tagállamban lakó családtagjai, valamint egy más tagállamban lakóhellyel rendelkező és e rendelet értelmében a lakóhelyük szerinti országban a holland állam költségén egészségügyi ellátásra jogosult személyek.
- b) Az 1. a) i. pontban említett személyek az egészségbiztosítási törvénnyel (Zorgverzekeringwet) összhangban kötelesek valamelyik egészségbiztosítónál biztosítást kötni, az 1. a) ii. pontban említett személyeknek pedig nyilvántartásba kell vetetniük magukat az egészségbiztosítási testületnél (College voor zorgverzekeringen).
- c) »Az egészségbiztosítási törvénynek (Zorgverzekeringwet) és a rendkívüli egészségügyi költségekről szóló általános törvénynek (Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten) a járulékfizetési kötelezettségre vonatkozó rendelkezéseit alkalmazni kell az a) pontban említett személyekre és családtagjaikra. A családtagokra vonatkozóan a járulékfizetési kötelezettség azt a személyt terheli, aki által az ellátáshoz való jog fennáll, kivéve a más tagállamban élő katonai személyzet családtagjait, akiket a járulékfizetési kötelezettség közvetlenül terhel.«
- d) Az egészségbiztosítási törvény (Zorgverzekeringwet) kései biztosításkötésről szóló rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell az 1. a) ii. pontban említett személyek esetében az egészségbiztosítási testületnél (College voor zorgverzekeringen) történő kései nyilvántartásba vételre.
- e) Azok a személyek, akik valamely Hollandián kívüli tagállam jogszabályai értelmében természetbeni ellátásra jogosultak, Hollandiában lakóhellyel rendelkeznek vagy ideiglenesen Hollandiában tartózkodnak, a lakóhely vagy tartózkodási hely szerinti intézmény által a hollandiai biztosítottaknak kínált biztosítási kötvénynek megfelelően jogosultak természetbeni ellátásra, figyelembe véve az egészségbiztosítási törvény (Zorgverzekeringwet) 11. cikkének (1), (2) és (3) bekezdését és 19. cikkének (1) bekezdését, valamint jogosultak a rendkívüli egészségügyi költségekről szóló általános törvény (Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten) által előírt természetbeni ellátásra is.
- f) E rendelet 23–30. cikkének alkalmazásában a következő ellátások (e rendelet III. címének 4. és 5. fejezetében tárgyalt nyugdíjakon túlmenően) a holland jogszabályok értelmében járó nyugdíjaknak tekintendők:
 - a köztisztviselők és túlélő hozzátartozóik nyugdíjáról szóló, 1966. január 6-i törvény (Algemene burgerlijke pensioenwet – A holland köztisztviselői nyugdíjakról szóló törvény) értelmében biztosított nyugdíjak,
 - a hadsereg személyi állományába tartozók és túlélő hozzátartozóik nyugdíjáról szóló, 1966. október 6-i törvény (Algemene militaire pensioenwet – A katonai nyugdíjról szóló törvény) értelmében biztosított nyugdíjak,
 - a hadsereg személyi állományába tartozók keresésképtelensége esetén nyújtott ellátásokról szóló, 1972. június 7-i törvény (Wetarbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen – A hadsereg személyi állományának keresésképtelenségéről szóló törvény) értelmében biztosított, keresésképtelenség esetén nyújtott ellátások,
 - a Holland Vasúttársaság (NV Nederlandse Spoorwegen) alkalmazottainak és túlélő hozzátartozóiknak nyugdíjáról szóló, 1967. február 15-i törvény (Spoorwegpensioenwet – A vasúti dolgozók nyugdíjáról szóló törvény) értelmében biztosított nyugdíjak,

- a Holland Vasúttársaság foglalkoztatási feltételeit szabályozó rendelet (Reglement Dienstvoorwaarden *Nederlandse Spoorwegen*) értelmében biztosított nyugdíjak,
 - a 65 éves nyugdíjkorhatár elérése előtt nyugdíjazott személyeknek juttatott ellátások olyan nyugdíjrendszer keretében, amelynek célja, hogy idősorukban rendszeres jövedelemhez juttassa az egykori munkavállalókat, vagy a munkaerőpiac idő előtti elhagyása esetén nyújtott ellátások az 55 éves vagy idősebb munkavállalók részére az állam által vagy a kollektív szerződésben meghatározott rendszer keretében,
 - a hadsereg személyi állományának és a köztisztviselőknek létszámleépítés, nyugdíjazás vagy korengedményes nyugdíjazás esetén alkalmazandó rendszer keretében nyújtott ellátások.
- g) E rendelet III. címe 1. és 2. fejezetének alkalmazásában a holland rendszer értelmében az egészségügyi ellátást korlátozottan igénybe vevő személyeknek az emiatt járó díjvisszatérítés pénzbeli betegellátásnak minősül.
2. Az általános öregségi biztosításról szóló holland jogszabály (Algemene Ouderdomswet – AOW) alkalmazása
- a) Az általános öregségi biztosításról szóló holland jogszabály (Algemene Ouderdomswet – AOW) 13. cikkének (1) bekezdésében említett csökkentés nem alkalmazható az 1957. január 1-je előtti azon naptári évekre, amelyek során az a jogosult, aki nem felel meg az ezeknek az éveknél biztosítási időként történő elismerését lehetővé tevő alábbi feltételeknek:
- 15 és 65 éves kora között Hollandia területén rendelkezett lakóhellyel, vagy
 - más tagállam területén lakóhellyel rendelkező munkavállalóként Hollandiában végzett munkát egy ott településsel rendelkező munkáltatónál, vagy
 - a holland szociális biztonsági rendszer értelmében biztosítási időszaknak tekintendő időszakok során másik tagállamban végzett munkát.
- Az AOW 7. cikkétől eltérően nyugdíjra jogosultnak tekintendők azok a személyek is, akik csak 1957. január 1-je előtt rendelkeztek lakóhellyel vagy álltak munkaviszonyban a fenti feltételekkel összhangban.
- b) Az AOW 13. cikkének (1) bekezdésében említett csökkentés nem alkalmazható az 1989. augusztus 2-át megelőző azon naptári évekre, amelyek során a házasságban élő vagy házasságban élt személy 15. és 65. életéve között nem rendelkezett a fent említett jogszabály szerinti biztosítással, miközben egy Hollandián kívüli tagállamban rendelkezett lakóhellyel, ha ezek a naptári évek egybeesnek az adott személy házastársa által a fenti jogszabály szerint szerzett biztosítási idővel vagy a 2. a) pont szerint figyelembe veendő naptári évekkel, feltéve hogy a házasság fennállt a fenti időszakban.
- Az AOW 7. cikkétől eltérően ez a személy nyugdíjra jogosultnak tekintendő.
- c) Az AOW 13. cikke (2) bekezdésében említett csökkentés nem alkalmazható az 1957. január 1-je előtti azon naptári évekre, amelyek során a nyugdíjas házastársa, aki nem felel meg az ezeknek az éveknél biztosítási időként történő elismerését lehetővé tevő alábbi feltételeknek:
- 15 és 65 éves kora között Hollandia területén rendelkezett lakóhellyel, vagy
 - más tagállam területén lakóhellyel rendelkező munkavállalóként Hollandiában végzett munkát egy ott településsel rendelkező munkáltatónál, vagy
 - a holland szociális biztonsági rendszer értelmében biztosítási időszaknak tekintendő időszakok során másik tagállamban végzett munkát.
- d) Az AOW 13. cikkének (2) bekezdésében említett csökkentés nem alkalmazható az 1989. augusztus 2-át megelőző azon naptári évekre, amelyek során a nyugdíjas házastársa 15. és 65. életéve között egy Hollandián kívüli tagállamban rendelkezett lakóhellyel, és nem rendelkezett a fent említett jogszabály szerinti biztosítással, ha ezek a naptári évek egybeesnek a házastárs által a fenti jogszabályok szerint szerzett biztosítási idővel vagy a 2. a) pont szerint figyelembe veendő naptári évekkel, feltéve, hogy a házasság fennállt a fenti időszakban.
- e) A 2. a), b), c) és d) pont nem alkalmazandó olyan időszakokra, amelyek egybeesnek a következő időszakokkal:
- olyan időszakok, amelyek figyelembe vehetők a nyugdíjjogosultságok kiszámolásához egy Hollandián kívüli tagállam öregségi biztosítási jogszabályai értelmében, vagy
 - olyan időszakok, amelyekre az érintett személy öregségi nyugdíjat vett fel e jogszabályok alapján.
- Másik tagállam rendszere szerinti önkéntes biztosítási időszakok e rendelkezés alkalmazásában nem vehetők figyelembe.
- f) A 2. a), b), c) és d) pont csak akkor alkalmazandó, ha az érintett személy egy vagy több tagállamban 59 éves kora után hat éven át lakóhellyel rendelkezett, és csak annyi időre alkalmazandó, ameddig a személy az egyik ilyen tagállamban lakóhellyel rendelkezik.
- g) Az AOW IV. fejezetétől eltérően egy Hollandián kívüli tagállam lakosa számára, akinek házastársa az ottani jogszabályok alapján kötelező biztosítással rendelkezik, engedélyt kap az említett jogszabályok szerinti önkéntes biztosítás megkötésére azokra az időszakokra, amelyekre a házastárs kötelező biztosítással rendelkezik.
- Ez az engedély nem veszi hatályát, ha a házastárs kötelező biztosítása annak halála miatt megszűnik, és ha a hátrahagyott hozzátartozó csak a hátrahagyott eltartottakra vonatkozó általános törvényről szóló holland jogszabály (Algemene nabestaandenwet) alapján részesül nyugdíjban.

Mindenesetre az önkéntes biztosításra vonatkozó engedély azon a napon hatályát veszti, amikor a személy eléri a 65 éves kort.

Az önkéntes biztosításra fizetendő járulékot az AOW önkéntes biztosítási járulék meghatározására vonatkozó rendelkezéseivel összhangban kell meghatározni. Ha azonban az önkéntes biztosítás a 2. b) pontban említett biztosítási időből következik, a járulékot az AOW kötelező biztosítási járulék meghatározására vonatkozó rendelkezéseivel összhangban kell meghatározni, és a jövedelmet úgy kell figyelembe venni, mintha Hollandiában szerzett jövedelem lenne.

- h) A 2. g) pontban említett engedély nem adható meg olyan személynek, aki másik tagállam jogszabályai értelmében rendelkezik nyugdíjait vagy hátrahagyott hozzátartozói ellátást nyújtó biztosítási fedezettel.
- i) Aki a 2. g) pont értelmében önkéntes biztosítást kíván kötni, annak ezt a Szociális Biztosítási Banknál (Sociale Verzekeringsbank) kell kérelmeznie legfeljebb egy évvel a részvételi feltételek teljesülésének időpontja után.
3. Hollandia hátrahagyott eltartottakra vonatkozó általános törvényének (Algemene nabestaandenwet – ANW) alkalmazása
- a) Ha a hátrahagyott házastárs e rendelet 51. cikke (3) bekezdése értelmében a Hollandia hátrahagyott eltartottakra vonatkozó általános törvénye (Algemene nabestaandenwet – ANW) szerinti hátrahagyott hozzátartozói nyugdíjra jogosult, e nyugdíj e rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint kerül kiszámításra.

E rendelkezések alkalmazásában az 1959. október 1-je előtti biztosítási időszakok szintén a holland jogszabályok alapján szerzett biztosítási időszakoknak tekintendők, ha ezen időszakok során a biztosított személy 15. életéve betöltése után:

- Hollandiában lakóhellyel rendelkezett, vagy
 - más tagállam területén lakóhellyel rendelkező munkavállalóként Hollandiában végzett munkát egy ott telepellyel rendelkező munkáltatónál, vagy
 - a holland szociális biztonsági rendszer értelmében biztosítási időszaknak tekintendő időszakok során másik tagállamban végzett munkát.
- b) Nem kell figyelembe venni azokat a 3. a) pont értelmében figyelembe veendő időszakokat, amelyek egybeesnek egy másik tagállam jogszabályai alapján a hátrahagyott hozzátartozói nyugdíj tekintetében szerzett kötelező biztosítási időszakokkal.
- c) E rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja alkalmazásában csak a holland jogszabályok szerinti, a 15. életév betöltése után szerzett biztosítási idők vehetők figyelembe biztosítási időszakként.
- d) Az ANW 63a. cikke (1) bekezdésétől eltérve az a Hollandián kívüli tagállamban lakóhellyel rendelkező személy, akinek a házastársa az ANW alapján kötelezően biztosított, engedélyt kap önkéntes biztosítás megkötésére az említett jogszabály értelmében, feltéve, hogy ez a biztosítás e rendelet alkalmazásának napjáig már megkezdődött, de csak azokra az időszakokra, amelyekre a házastárs kötelezően biztosított.

Ez az engedély a házastárs ANW szerinti kötelező biztosítása megszűnésének napjától hatályát veszti, kivéve, ha a házastárs kötelező biztosítása halála miatt szűnt meg, és a hátrahagyott hozzátartozó csak az ANW alapján kap nyugdíjat.

Mindenesetre az önkéntes biztosításra vonatkozó engedély azon a napon hatályát veszti, amikor a személy eléri a 65 éves kort.

Az önkéntes biztosításra fizetendő járulékot az ANW önkéntes biztosítási járulékok meghatározására vonatkozó rendelkezéseivel összhangban kell meghatározni. Ha azonban az önkéntes biztosítás a 2. b) pontban említett biztosítási időből következik, a járulékot az ANW értelmében a kötelező biztosítási járulékok meghatározására vonatkozó rendelkezésekkel összhangban kell meghatározni, és a jövedelmet úgy kell figyelembe venni, mintha Hollandiában szerzett jövedelem lenne.

4. A keresőképtelenségre vonatkozó biztosításról szóló holland jogszabályok alkalmazása

- a) Amennyiben e rendelet 51. cikke (3) bekezdésének értelmében az érintett személy holland rokkantsági ellátásra jogosult, az ellátás kiszámításához az e rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett összeg a következőképpen kerül meghatározásra:
- i. amennyiben közvetlenül a keresőképtelenség kialakulása előtt a személy utoljára munkavállalóként folytatott tevékenységet e rendelet 1. cikkének a) pontja értelmében:
 - a keresőképtelenség elleni biztosításról szóló törvény (Wet op arbeidsongeschiktheidsverzekering – WAO) rendelkezéseinek megfelelően, amennyiben a keresőképtelenség 2004. január 1-je előtt lépett fel, vagy
 - a munkaképességnek megfelelő munkáról és jövedelemről szóló törvény (Wet Werk en inkomen naar arbeidsvermogen – WIA) rendelkezéseinek megfelelően, amennyiben a keresőképtelenség 2004. január 1-jén vagy azt követően kezdődött;

- ii. amennyiben a keresőképtelenné válást megelőzően az érintett személy utoljára önálló vállalkozóként folytatott tevékenységet e rendelet 1. cikkének b) pontja értelmében, az önálló vállalkozók keresőképtelenség elleni biztosításáról szóló törvény (Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen – WAZ) rendelkezéseinek megfelelően, ha a keresőképtelenség 2004 augusztus 1-je előtt következett be.
- b) A WAO, a WIA vagy a WAZ szerinti ellátások kiszámításához a holland intézményeknek a következőket kell figyelembe venniük:
- az 1967. július 1-je előtt Hollandiában teljesített, fizetett munkaviszonyban töltött és munkaviszonyként kezelt időszakok,
 - a WAO alapján szerzett biztosítási időszakok,
 - az érintett személy által 15. életéve betöltése után a keresőképtelenségről szóló általános törvény (Algemene Arbeidsongeschiktheidswet – AAW) alapján szerzett biztosítási időszakok, amennyiben ezek nem esnek egybe a WAO alapján szerzett biztosítási időszakokkal,
 - a WAZ alapján szerzett biztosítási időszakok,
 - a WIA alapján szerzett biztosítási időszakok.

AUSZTRIA

1. A nyugdíjbiztosítási időszakok megszerzése céljából a valamely más tagállamban iskolai vagy ahhoz hasonló oktatási intézmény által kínált képzésben való részvétel úgy tekintendő, hogy az megfelel az általános társadalombiztosításról szóló törvény (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz – ASVG) 227. cikke (1) bekezdésének 1. pontja és 228. cikke (1) bekezdésének 3. pontja, a kereskedelemben dolgozó személyek társadalombiztosításáról szóló törvény (Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz – GSVG) 116. cikke (7) bekezdése és a mezőgazdasági termelők társadalombiztosításáról szóló törvény (Bauern-Sozialversicherungsgesetz – BSVG) 107. cikke (7) bekezdése szerinti iskolai vagy oktatási intézmény által kínált képzésben való részvételnek, amennyiben az érintett személy valamikor osztrák jogszabályok hatálya alá tartozott olyan alapon, hogy munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységet folytatott, és az ASVG 227. cikke (3) bekezdésében, a GSVG 116. cikke (9) bekezdésében és a BSVG 107. cikke (9) bekezdésében az ilyen képzési időszakok megszerzésére vonatkozóan előírt különleges járulékokat befizette.
2. Az e rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett arányos ellátás kiszámításához a kiegészítő biztosítási járulék különleges növekményeit és az osztrák jogszabályok szerinti bányászati kiegészítő ellátást figyelmen kívül kell hagyni. Ilyen esetekben az e járulékok nélkül kiszámított arányos ellátás adott esetben a kiegészítő biztosítási járulék nem csökkentett különleges növekményeivel és a bányászati kiegészítő ellátással növekszik.
3. Amennyiben e rendelet 6. cikkének értelmében egy osztrák nyugdíjbiztosítási rendszer szerint beszámítható időszakokat szereztek, de ezek az általános társadalombiztosításról szóló törvény (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz – ASVG) 238. és 239. cikkével, a kereskedelemben dolgozó személyek társadalombiztosításáról szóló törvény (Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz – GSVG) 122. és 123. cikkével, valamint a mezőgazdasági termelők társadalombiztosításáról szóló törvény (Bauern-Sozialversicherungsgesetz – BSVG) 113. és 114. cikkével összhangban nem szolgálhatnak a kiszámítás alapjául, az ASVG 239. cikke, a GSVG 123. cikke és a BSVG 114. cikke szerinti gyermekgondozási időszakokra vonatkozó számítási alapot kell alkalmazni.

LENGYELORSZÁG

Nincs ilyen.

PORTUGÁLIA

Nincs ilyen.

ROMÁNIA

Nincs ilyen.

SZLOVÉNIA

Nincs ilyen.

SZLOVÁKIA

Nincs ilyen.

FINNORSZÁG

1. A jogosultság megállapítása és a finn nemzeti nyugdíj összegének az e rendelet 52–54. cikke szerinti kiszámítása céljából a más tagállam jogszabályai alapján szerzett nyugdíjakat ugyanúgy kell kezelni, mint a finn jogszabályok alapján szerzett nyugdíjakat.
2. Az e rendelet 52. cikk (1) bekezdése b) pontja i. alpontjának a jövedelemalapú nyugdíjakra vonatkozó finn jogszabályok szerinti ellátásra jogosító időszakban szerzett jövedelmek kiszámítására való alkalmazásakor, ha a munkavállaló másik tagállamban teljesített munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenysége okán a finn jogszabályok szerinti referencia-időszak egy részére biztosítási időszakkal rendelkezik, az ellátásra jogosító időszak alatt szerzett jövedelem megegyezik a referencia-időszak Finnországban töltött része során szerzett összes jövedelem és azon hónapok számának hányadosával, amelyekre Finnországban a referencia-időszakban biztosítási időszak esik.

SVÉDORSZÁG

1. Amennyiben e rendelet 67. cikke értelmében egy munkanélküli családtagnak szülői szabadság esetén nyújtott támogatást fizetnek, a szülői szabadság esetén nyújtott támogatás az alap- vagy legalacsonyabb szintnek megfelelő szinten fizetendő ki.
2. Az 1962:381. sz. nemzeti biztosítási törvény (Lag om allmän försäkrings) 4. fejezetének (6) bekezdésével összhangban a szülői szabadság esetén nyújtott munkaalapú ellátásra jogosult személyek tekintetében a szülői szabadság esetén nyújtott ellátás kiszámítására az alábbi rendelkezések vonatkoznak:

Azon szülő számára, akinek betegségi ellátásra jogosító jövedelmét Svédországban folytatott jövedelemszerző tevékenységből származó jövedelem alapján számítják ki, az a követelmény, miszerint a gyermek születése előtt legalább 240 egymást követő napon a minimumszintnél magasabb szintű betegbiztosítással rendelkezzen, teljesül, amennyiben az említett időszak során a szülő valamely más tagállamban a minimumszintnél magasabb szintű biztosításnak megfelelő, jövedelemszerző tevékenységből származó jövedelemmel rendelkezett.
3. E rendelet biztosítási és tartózkodási időszakok összesítésére vonatkozó rendelkezései nem alkalmazandók a svéd jogszabályokban az 1937-ben vagy korábban született, a nyugdíj kérelmezése előtt meghatározott ideig Svédországban élő személyek garantált nyugdíjra való jogosultságára vonatkozó átmeneti intézkedésekre (2000:798. törvény).
4. Az 1962:381. sz. nemzeti biztosítási törvény (Lag om allmän försäkring) 8. fejezetével összhangban a jövedelemalapú betegségi és keresetpótló juttatás kiszámításához szükséges elvi jövedelem kiszámítására az alábbi rendelkezések vonatkoznak:
 - a) ha a referencia-időszak alatt a biztosított személy munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként végzett tevékenysége alapján egy vagy több másik tagállam jogszabályainak hatálya alá is tartozott, az érintett tagállam(ok)ban szerzett jövedelme egyenlőnek tekintendő a biztosított személy által a referencia-időszak Svédországban töltött szakasza alatt szerzett átlagos bruttó jövedelemmel, amely a Svédországban szerzett jövedelem és azon évek számának hányadosa, amelyek során az érintett személy e jövedelemben részesült;
 - b) ha az ellátások kiszámítása e rendelet 46. cikke értelmében történik, és a munkavállaló Svédországban nem rendelkezik biztosítással, a referencia-időszakot a fenti törvény 8. fejezetének 2. és 8. cikkével összhangban oly módon kell meghatározni, mintha az érintett személy Svédországban lenne biztosított. Ha ezen időszak alatt a jövedelemalapú öregségi nyugdíjról szóló törvény (1998:674) alapján az érintett személy nyugdíjra jogosító jövedelemmel nem rendelkezik, a referencia-időszakot attól a korábbi időponttól kezdődően lehet meghatározni, amikor a biztosítottnak Svédországban végzett keresőtevékenységből jövedelme származott.
5. a) A jövedelemalapú hátrahagyott hozzátartozói nyugdíj (2000:461. törvény) összegének megállapításához szükséges elvi nyugdíj kiszámításához – amennyiben a svéd jog által előírt azon követelmény, amely szerint a biztosított személynek a halálát közvetlenül megelőző 5 naptári évből legkevesebb 3-ban nyugdíjjogosultsággal kell rendelkeznie (referencia-időszak), nem teljesül – a többi tagállamban teljesített biztosítási időszakokat ugyanúgy kell figyelembe venni, mintha azok Svédországban teljesültek volna. Az egyéb tagállamokban teljesített biztosítási időszakokat a Svédországban a nyugdíjalapba számító évek átlagán alapulóként veszik figyelembe. Ha az érintett személy Svédországban csupán egy évig kapott nyugdíjra jogosító jövedelmet, a más tagállamban teljesített minden egyes biztosítási időszak esetében ugyanazzal az összeggel kell számolni.
- b) A 2003. január 1-jén vagy azt követően bekövetkezett halál esetén járó özvegyi nyugdíj-kreditek megállapításához szükséges elvi nyugdíj kiszámításához, amennyiben a svéd jog által előírt azon követelmény, amely szerint az elhunyt halálát közvetlenül megelőző négy évből legalább két év tekintetében (referencia-időszak) nyugdíjjogosultsággal kell rendelkezni, nem teljesül, és a biztosítási időszakokat a referencia-időszak alatt egy másik tagállamban teljesítették, ezeket az éveket a svéd évvel megegyező nyugdíj-krediteken alapuló évekként kell tekinteni.

EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

1. Amennyiben az Egyesült Királyság jogszabályai alapján egy személy öregségi nyugdíjra lehet jogosult a következő feltételek teljesülése mellett:
 - a) egy egykori házastárs járulékait úgy veszik figyelembe, mintha azok a személy saját járulékait lennének; vagy
 - b) a személy házastársa vagy egykori házastársa eleget tesz a járulékfizetésre vonatkozó feltételeknek, akkor – feltéve, hogy a házastárs vagy az egykori házastárs munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységet gyakorol (t), és kettő vagy annál több tagállam jogszabályai hatálya alá tartozott – az Egyesült Királyság jogszabályai alapján történő jogosultság megállapításához minden egyes esetben e rendelet III. címe 5. fejezetének rendelkezései alkalmazandók. Ilyen esetben az említett 5. fejezetben a »biztosítási időszakokra« történő hivatkozások úgy értendők, mint a következő személyek által szerzett biztosítási időszakok:
 - i. házastárs vagy volt házastárs, amennyiben a kérelmező:
 - házasságban élő asszony, vagy
 - olyan személy, akinek a házassága nem a házastárs halála miatt ért véget, vagy
 - ii. volt házastárs, amennyiben a kérelmező:
 - megözvegyült férj, aki közvetlenül a nyugdíjkorhatár betöltése előtt nem jogosult megözvegyült szülőltől támogatásra, vagy

- megözvegyült feleség, aki közvetlenül a nyugdíjkorhatár betöltése előtt nem jogosult megözvegyült anyát illető támogatásra, megözvegyült szülőt illető támogatásra vagy özvegyi nyugdíjra, illetve aki csak az e rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint számított, életkor alapján járó özvegyi nyugdíjra jogosult, és ezen alkalmazásban az »életkor alapján járó özvegyi nyugdíj« olyan özvegyi nyugdíjat jelent, amelyet a szociális biztonsági járulékokról és ellátásokról szóló, 1992. évi törvény 39(4) szakaszával összhangban csökkentett mértékben kell kifizetni.
2. Az ápolási díjra, gondozói támogatásra és a fogyatékkal élők megélhetési támogatására való jogosultságot szabályozó rendelkezésekre vonatkozóan e rendelet 6. cikke alkalmazásában az Egyesült Királyságon kívüli másik tagállam területén teljesített munkavállalói, önálló vállalkozói tevékenység vagy tartózkodási időszak olyan mértékben kerül figyelembevételre, amennyire szükséges az Egyesült Királyságban való tartózkodás feltételei kielégítéséhez az azt megelőző napon, hogy a szóban forgó ellátásra való jogosultság először felmerül.
 3. E rendelet 7. cikke alkalmazásában rokkantsági, időskori vagy túlélő hozzátartozói pénzbeli ellátás, továbbá munkahelyi balesetek vagy foglalkozási betegségek alapján járó nyugdíj vagy haláleseti juttatás esetében bármely, az Egyesült Királyság jogszabályai alapján kedvezményezettnek minősülő személy, aki valamely más tagállam területén tartózkodik, e tartózkodás ideje alatt úgy tekintendő, mintha azon tagállam területén rendelkezne lakóhellyel.
 4. E rendelet 46. cikkének alkalmazásakor amennyiben az érintett személy keresőképtelenné válik, amely állapot rokkantsághoz vezet, miközben egy másik tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, az Egyesült Királyság a szociális biztonsági járulékokról és ellátásokról szóló, 1992. évi törvény 30A. szakaszának 5. pontja alkalmazásában figyelembe vesz minden olyan időszakot, amely során az érintett személy keresőképtelenségéből kifolyólag a következő ellátásokban részesült:
 - i. betegbiztosítási pénzbeli ellátás vagy ehelyett fizetés, vagy
 - ii. e rendelet III. címe 4. és 5. fejezetének értelmében vett, keresőképtelenséget követő rokkantság tekintetében juttatott ellátások a másik tagállam jogszabályai alapján úgy, mintha az a szociális biztonsági járulékokról és ellátásokról szóló, 1992. évi törvény 30A. szakaszának 1–4. pontjával összhangban fizetett, rövid távú rokkantsági ellátás lenne.E rendelkezés alkalmazásakor csak olyan időszakokat kell figyelembe venni, amelyek során az Egyesült Királyság jogszabályai értelmében a személy keresőképtelen volt.
 5. 1) A kereseti tényezőknél az Egyesült Királyság jogszabályai szerinti ellátásokra való jogosultság meghatározása céljából történő kiszámítása céljából minden munkahétre, amely folyamán egy munkavállaló egy másik tagállam jogszabályai hatálya alatt állt, és amely az Egyesült Királyság jogszabályainak értelmében az adott adóévben kezdődött el, az érintett személy úgy tekintendő, hogy munkavállalóként járulékot fizetett, vagy olyan jövedelme van, amely után járulékot fizetett az adott év felső jövedelemhatára kétharmadának megfelelő jövedelem alapján.
 - 2) E rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontja ii. alpontjának alkalmazásában, amennyiben:
 - a) az 1975. április 6-án vagy azután kezdődő bármelyik adóévben a munkavállalói tevékenységet folytató személy kizárólag az Egyesült Királyságon kívüli tagállamban szerzett biztosítási, szolgálati vagy tartózkodási időt, és a fenti 6(1) pont alkalmazásának következtében az adott év az Egyesült Királyság jogszabályai értelmében e rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának i. alpontja alkalmazásában jogosultságot igazoló évről számított, a munkavállalót úgy kell tekinteni, mint aki az adott évben a fenti másik tagállamban 52 hétig rendelkezett biztosítással;
 - b) az 1975. április 6-án vagy azután kezdődő adóévek az Egyesült Királyság jogszabályai értelmében e rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának i. alpontja alkalmazásában nem számítanak jogosultságot igazoló évről, a fenti évben szerzett biztosítási, szolgálati vagy tartózkodási időt figyelmen kívül kell hagyni.
 - 3) A kereseti tényező biztosítási idővé történő átváltásához az Egyesült Királyság jogszabályai értelmében az adott adóévben elért kereseti tényezőt el kell osztani az arra az adóévre megállapított kereset alsó határával. A kapott eredményt egész számként kell megadni, a maradékot figyelmen kívül kell hagyni. Az ilyen módon kapott számmal fejezik ki a tárgyévben az Egyesült Királyság jogszabályai szerint szerzett biztosítási hetek számát, feltéve, hogy az így kapott szám nem haladhatja meg azoknak a heteknek a számát, amelyek folyamán abban az évben az érintett személy azon jogszabályok hatálya alá tartozott.”

A TANÁCS INDOKOLÁSA

I. BEVEZETÉS

Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 29-én elfogadta a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendeletet ⁽¹⁾ (a továbbiakban: az alaprendelet), amelynek az 1408/71/EGK rendeletet ⁽²⁾ kell felváltania.

Az alaprendelet olyan mellékleteket tartalmaz, amelyek az egyes tagállamokra vonatkozó rendelkezéseket foglalnak magukban. E mellékletek közül néhánynak a tartalmát a rendelet elfogadásakor nem határozták meg. Az alaprendelet ezért előírja, hogy a rendelet alkalmazásának napját megelőzően meg kell határozni az üresen hagyott II. (hatályban maradó egyezmények rendelkezései), X. (különleges, nem járulékalapú pénzbeli ellátások) és XI. (a tagállamok jogszabályainak alkalmazására vonatkozó különleges rendelkezések) melléklet tartalmát.

Néhány mellékletet az Európai Unióhoz a rendelet elfogadása után csatlakozó tagállamok igényeinek, valamint a más tagállamokban bekövetkezett legújabb fejleményeknek a figyelembevételére céljából is ki kellett igazítani.

A Bizottság által 2006. január 24-én, illetve 2007. július 3-án benyújtott két alábbi rendeletjavaslatnak ez a célja:

- Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet módosításáról és a XI. melléklet tartalmának meghatározásáról;
- Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet mellékleteinek módosításáról.

A két javaslat a Szerződés 42. és 308. cikkén alapul.

A Szerződés 251. cikkének megfelelően, az Európai Parlament 2008. július 9-én első olvasatban egyetlen véleményt ⁽³⁾ fogadott el, amely 77 módosítást tartalmaz a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet módosításáról és a XI. melléklet tartalmának meghatározásáról szóló rendeletjavaslatra vonatkozóan. Továbbá úgy ítélte meg, hogy a második javaslattal kapcsolatos eljárás lefolytatása már szükségtelen, mivel tartalma beépült az első javaslatra vonatkozó eljárásba.

A Gazdasági és Szociális Bizottság 2006. október 26-án nyilvánított véleményt ⁽⁴⁾.

A Bizottság 2008. október 15-én fogadta el a módosított javaslatát. Az Európai Parlament 1. sz. módosításának figyelembevételével e módosított javaslatokban elfogadja a két eredeti javaslat egyetlen szövegbe foglalását. A Bizottság az Európai Parlament által elfogadott valamennyi módosítást elfogadta.

A Tanács – az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésével összhangban – 2008. december 17-én egyhangúlag elfogadta közös álláspontját. A közös álláspont az egyetlen szövegbe foglalt mindkét eredeti javaslatra vonatkozik.

II. CÉLKITŰZÉS

Míg a végrehajtási rendeletjavaslat horizontális szabályokat határoz meg, a XI. melléklet tartalmának meghatározásáról szóló rendeletjavaslat kiegészítő rendelkezéseket tartalmaz az egyes tagállamok jogszabályainak meghatározott vonatkozásait illetően annak érdekében, hogy az alaprendelet az érintett tagállamokban zökkenőmentesen alkalmazható legyen. Az egyszerűsítés általános célkitűzésének megfelelően a javaslat kevesebb pontot tartalmaz, mint a hatályos 1408/71/EGK rendelet megfelelő VI. melléklete.

A 883/2004/EK rendelet egyelőre üresen hagyott II. és X. melléklete az 1408/71/EGK rendelet III. és IIa. mellékletében található rendelkezésekkel megegyező rendelkezéseket tartalmaz. Az e javaslattal módosított egyéb mellékletek több tagállammal kapcsolatban már tartalmaznak rendelkezéseket, de ezeket ki kell egészíteni azon tagállamokra vonatkozóan, amelyek 2004. április 29. után csatlakoztak az EU-hoz. Az 1408/71/EGK rendelet e mellékletek egy részéhez is tartalmaz megfelelő intézkedéseket. Az I. melléklet 1. része (tartásdíj megelőlegezése), valamint a III. és IV. melléklet (az egészségügyi ellátások különleges szabályai) azonban csak a 883/2004/EK rendeletben szerepel.

⁽¹⁾ HL L 166., 2004.4.30., helyesbített változat: HL L 200., 2004.6.7., 1. o.

⁽²⁾ A Tanács 1408/71/EGK rendelete a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról (HL L 149., 1971.7.5., 2. o.). A legutóbb az 1992/2006/EK rendelettel (HL L 392., 2006.12.30., 1. o.) módosított rendelet.

⁽³⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

⁽⁴⁾ HL C 161., 2007.7.13., 61. o.

III. A KÖZÖS ÁLLÁSPONT ELEMZÉSE

1. Általános észrevételek:

a) A Bizottság módosított javaslata

Az Európai Parlament 77 módosítást fogadott el a Bizottság javaslatával kapcsolatban. E módosítások mindegyike teljes egészében, részben vagy átfogalmazva (1–5., 7–11., 13–24. és 26–78. rev. javaslat) beépült a módosított bizottsági javaslatokba.

b) A Tanács közös álláspontja:

A Tanács a 77 módosításból 70-et teljes egészében vagy részben beépítve a Bizottság módosított javaslatába el tudott fogadni, nevezetesen az 1–5., 7., 8., 10., 13–19., 21., 22. és 25–77. módosításról van szó.

A Tanács ugyanakkor nem tartotta ajánlatosnak a 6., 11., 12., 20., 23., 24. és 78. rev. módosítás elfogadását. Ezenfelül annak ellenére, hogy egyetért a „természetbeni ellátások” fogalm meghatározására vonatkozó 9. módosítás lényegével, a Tanács úgy vélekedett, hogy ez a fogalm meghatározás további pontosításra szorul (a közös álláspont 1. cikke 3. pontjának va) alpontja).

2. A Tanács álláspontja a 20. és az ehhez kapcsolódó módosításokkal kapcsolatban

Ez a pont a határ menti munkavállaló családtagjainak azon jogával foglalkozik, hogy a foglalkoztatás szerinti tagállamban ugyanolyan feltételekkel részesüljenek egészségügyi ellátásban, mint maga a munkavállaló.

Az alaprendelet 18. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy „a határ menti munkavállaló családtagjai természetbeni ellátásra jogosultak az illetékes államban töltött tartózkodásuk alatt, kivéve, ha ez a tagállam szerepel a III. mellékletben”. Az alaprendelet III. melléklete felsorolja azt a hét tagállamot, amely korlátozza a határ menti munkavállaló családtagjainak természetbeni ellátásra való jogosultságát.

Az Európai Parlament 20. módosítása (amelyhez a 6., 11. és 12. módosítás szorosan kapcsolódik) azt javasolja, hogy az alaprendelet 87. cikke egészüljön ki egy új (10a) bekezdéssel, amely előírná, hogy „A III. melléklet a rendelet alkalmazásának időpontja után 5 évvel hatályát veszti”.

A Tanács erről a módosításról nem tudott egyhangú megállapodásra jutni, mivel öt delegáció ellenezte azt. E delegációk elvileg úgy vélik, hogy az alaprendelet 18. cikkének (2) bekezdésében megállapított rendelkezést nem szabad veszélyeztetni, tekintettel különösen arra, hogy az új rendelet alkalmazásával kapcsolatban még hiányoznak a tapasztalatok. Hangsúlyozzák, hogy a 883/2004/EK rendeletben elfogadott törekeny kompromisszumon – amelynek létrejöttében a Parlament jelentős szerepet játszott – nem tanácsos változtatni. A további intézkedések meghozatala előtt nem kívánnák a határ menti munkavállalók családtagjainak egészségügyi ellátásra való jogát jobban kiterjeszteni, mint amit az 1408/71/EGK rendelet előír, és véleményük szerint korai lenne még az a döntés, hogy a III. mellékletet 5 év után hatályon kívül helyezték.

Másrészt viszont az összes többi delegáció kompromisszumképpen el tudta fogadni ezt a módosítást. Továbbá, a közös álláspont III. mellékletében felsorolt tagállamok közül hatnak a delegációja még rugalmasabb álláspontra helyezkedett, és el tudná fogadni a III. melléklet négy év után történő hatályon kívül helyezését. Ezzel összefüggésben az olasz delegáció, amely nem tudta elfogadni a 24. módosítást, mivel úgy vélte, hogy szükséges a III. mellékletbe történő felvétele, a 20. módosítással kapcsolatban kompromisszumos álláspontra helyezkedett, és elfogadta, hogy a III. mellékletbe történő felvétele négy évre korlátozódjék.

E helyzet figyelembevételével, és szem előtt tartva, hogy az Európai Parlament számára milyen jelentőségű ez a kérdés, végül egyhangúlag elfogadott kompromisszumos megoldás született, amelynek értelmében:

- az alaprendelet 18. cikkének (2) bekezdése és 28. cikkének (1) bekezdése olyan értelemben módosulna, hogy a III. mellékletnek az alkalmazástól számított 5 évet követő felülvizsgálatát írja elő, és
- az alaprendelet 87. cikke egy új (10a) bekezdéssel egészülne ki, amely szerint a III. mellékletben egyes tagállamokkal kapcsolatos pontok hatálya 4 évre korlátozódna.

A Tanács megítélése szerint ez egy reális és kiegyensúlyozott megoldás, amely egyértelműen az Európai Parlament állásfoglalásának irányába mutat. Reméli, hogy a Parlament el tudja fogadni.

3. A Tanács álláspontja a 23. módosítással kapcsolatban

A 23. módosítás az alaprendelet II. mellékletére vonatkozik (Hatályban maradó egyezmények rendelkezései, amelyek adott esetben a hatályuk alá tartozó személyekre korlátozódnak). A melléklet 36. pontjába – Portugália/Egyesült Királyság – a Parlament az orvosi kezelésről szóló, 1978. november 15-i jegyzőkönyv 2. cikkének (1) bekezdésére való hivatkozást illesztett be, amely az 1408/71/EGK rendelet III. mellékletében már szerepel.

Ez a jegyzőkönyv nem szerepel a Tanács közös álláspontjának II. mellékletében, mert a két érintett tagállam jelezte, hogy úgy határoztak, hogy 2008. szeptember 1-jétől nem alkalmazzák e jegyzőkönyv 2. cikkének (1) bekezdését.

4. A Tanács álláspontja a 78 rev. módosítással kapcsolatban

A 78 rev. módosítás célja többek között, hogy Olaszország továbbra is szerepeljen az alaprendelet IV. mellékletében, amely előírja, hogy az e mellékletben felsorolt tagállamok több jogot fognak biztosítani az illetékes tagállamba visszatérő nyugdíjasoknak (az alaprendelet 27. cikkének (2) bekezdése). E bejegyzés tekintetében e módosítás nem volt elfogadható az egyhangú szavazással eljáró Tanács számára.

Az alaprendelet elfogadását követően az illetékes olasz hatóságok felülvizsgálták álláspontjukat, és egyelőre nem kívántak további jogokat biztosítani a nyugdíjasoknak. Ezen újabb fejleményekre tekintettel a Bizottság a 883/2004/EK rendelet mellékleteinek módosításáról szóló eredeti javaslatában azt javasolta, hogy Olaszországot töröljék a IV. mellékletből. Az olasz delegáció el tudta fogadni a Bizottság javaslatát.

A Bizottság elfogadta a Tanács által elfogadott közös álláspontot.

5. Konkrét észrevételek

A Tanács úgy vélte, hogy a bizottsági javaslaton a következő változtatásokat szükséges elvégezni:

- az alaprendelet 15. cikke: a közös álláspontban a személyzeti szabályzattal összhangban a „segéd-személyzet” kifejezés helyébe a „szerződéses személyzet” kifejezés lépett;
- az alaprendelet 36. cikkének (1) bekezdése: a Tanács úgy vélte, hogy rendelkezni kell arról, hogy a 17. cikket, a 18. cikk (1) bekezdését, a 19. cikk (1) bekezdését és a 20. cikk (1) bekezdését a munkahelyi balesetekkel vagy foglalkozási megbetegedéssel kapcsolatos ellátásokra is alkalmazni kell;
- a Tanács továbbá úgy ítélte meg, hogy az alaprendelet 36. cikkét egy új (2a) bekezdéssel kell kiegészíteni annak érdekében, hogy tartalmazza a 883/2004/EK rendelet részletes végrehajtási szabályinak megállapításáról szóló bizottsági rendeletjavaslat 33. cikkében foglalt elvet;
- az alaprendelet 87. cikkének (8) bekezdése: a Tanács úgy vélte, hogy a jelenlegi (8) bekezdését egy új bekezdéssel kell felváltani, amely meghatározza azt a maximális időtartamot, ameddig egy személy az 1408/71/EGK tanácsi rendelet II. címével összhangban megállapítottól eltérő tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartozik.

IV. ÖSSZEGZÉS

A Tanács üdvözli, hogy a másodlagos jog e fontos elemének első olvasata az Európai Parlamenttel való együttműködés szellemében zajlott, és ez lehetővé tette, hogy a két intézmény már most jelentős mértékben csökkentse a nézeteltérés esélyét.

A Tanács különösen nagyra értékeli a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet módosításáról és a XI. melléklet tartalmának meghatározásáról szóló javaslat és az említett rendelet mellékleteinek módosításáról szóló javaslat összevonásával kapcsolatos európai parlamenti kezdeményezést.

A Tanács véleménye szerint a közös álláspont nagymértékben figyelembe veszi a Parlament aggodalmait.

Várakozással tekint az Európai Parlamenttel folytatott további konstruktív megbeszélések elé annak érdekében, hogy a lehető leghamarabb végleges megállapodás szülessen e jogszabályról, figyelembe véve, hogy jelentős érdek fűződik a szociális biztonsági rendszerek koordinálásának modernizációjára és egyszerűsítésére vonatkozó teljes új szabályozási csomag mielőbbi hatálybalépéséhez.

2/2009/EK KÖZÖS ÁLLÁSPONT

a Tanács által 2008. december 18-án elfogadva,

az állati eredetű élelmiszerekben előforduló farmakológiai hatóanyagok maradékanyag-határértékeinek meghatározására irányuló közösségi eljárásokról és a 2377/90/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről és a 2001/82/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a 726/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, ...-i 2009/.../EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2009/C 33 E/02)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 37. cikkére és 152. cikke (4) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A tudományos és műszaki haladás eredményeképpen lehetőség van arra, hogy az élelmiszerekben az állatgyógyászati készítmények maradékanyagainak egyre alacsonyabb szintű jelenlétét mutassák ki.
- (2) A közegészség védelme érdekében a legmagasabb maradékanyag-határértékeket a biztonsági értékelés általánosan elfogadott elveivel összhangban kell megállapítani, figyelembe véve a toxikológiai kockázatokat, a környezet szennyeződését, valamint a maradékanyagok mikrobiológiai és farmakológiai hatásait. A szóban forgó anyagok ártalmatlanságára vonatkozóan a nemzetközi szervezetek vagy a Közösségekben létrehozott tudományos testületek által esetleg már elkészített egyéb értékeléseket is figyelembe kell venni.
- (3) Ez a rendelet közvetlenül érinti a népegészségügyet, valamint lényeges a Szerződés I. mellékletében foglalt állati eredetű termékek belső piacának működése szempontjából. Ezért számos állati eredetű élelmiszer tekintetében – például hús, hal, tej, tojás és méz – meg kell állapítani a farmakológiai hatóanyagok legmagasabb maradékanyag-határértékeit.

(4) Az állati eredetű élelmiszerekben található állatgyógyászati készítmények maximális maradékanyag-határértékeinek megállapítására szolgáló közösségi eljárás kialakításáról szóló, 1990. június 26-i 2377/90/EGK tanácsi rendelet ⁽³⁾ közösségi eljárásokat vezetett be az emberi fogyasztásra szánt élelmiszerek élelmiszerbiztonsági követelményei tekintetében a farmakológiai maradékanyagok ártalmatlanságának értékelésére. Farmakológiai hatóanyag csak akkor alkalmazható élelmiszertermelő állatoknál, ha kedvező értékelést kapott. Ha az emberi egészség védelme érdekében szükségesnek tekintik, legmagasabb határérték állapítható meg ezekre az anyagokra.

(5) Az állatgyógyászati készítmények közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i 2001/82/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ előírja, hogy élelmiszertermelő állatok esetében csak akkor engedélyezhető vagy használható állatgyógyászati készítmények, ha az azokban található farmakológiai hatóanyagokat a 2377/90/EGK rendeletnek megfelelően ártalmatlannak minősítették. Emellett az említett irányelv tartalmazza az élelmiszertermelő állatokon alkalmazásra szánt állatgyógyászati készítmények használatára, ismételt átminősítésére (nem előírászerű használatára), felírására és forgalmazására vonatkozó dokumentációra irányadó szabályokat.

(6) Figyelembe véve az Európai Parlament 2001. május 3-i, az állatgyógyászati készítmények rendelkezésre állásáról szóló állásfoglalását ⁽⁵⁾, a Bizottság 2004-ben folytatott nyilvános konzultációját és az összegyűjtött tapasztalatokra vonatkozó értékelését, szükségesnek bizonyult a legmagasabb maradékanyag-határérték meghatározására irányuló eljárás módosítása, az ilyen értékek meghatározására vonatkozó általános rendszer változatlan megtartása mellett.

(7) A legmagasabb maradékanyag-határértékek a 2001/82/EK irányelvvel összhangban hivatkozási pontként szolgálnak az élelmiszertermelő állatok esetében előírt élelmezés-egészségügyi várakozási idő meghatározásában, valamint a tagállamokban és a határállomásokon az állati eredetű élelmiszerekben esetlegesen előforduló maradékanyagok ellenőrzésekor.

⁽¹⁾ HL C 10., 2008.1.15., 51. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2008. június 17-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2008. december 18-i közös állásponjtja.

⁽³⁾ HL L 224., 1990.8.18., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 311., 2001.11.28., 1. o.

⁽⁵⁾ HL C 27. E, 2002.1.31., 80. o.

- (8) Az egyes hormon- vagy tiroosztatisz hatóanyagoknak és a β -agonistáknak az állattenyésztésben történő felhasználására vonatkozó tilalomról szóló, 1996. április 29-i 96/22/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ megtiltja egyes anyagoknak az élelmiszertermelő állatokban bizonyos célokra történő alkalmazását. Ezt a rendeletet a bizonyos hormonális hatású hatóanyagok élelmiszertermelő állatoknál történő alkalmazását tiltó közösségi jogszabályok sérelme nélkül kell alkalmazni.
- (9) Az élelmiszerekben előforduló szennyező anyagok ellenőrzésére vonatkozó közösségi eljárások megállapításáról szóló, 1993. február 8-i 315/93/EGK rendelet⁽²⁾ különleges szabályokat állapít meg a nem szándékos alkalmazással bejuttatott anyagokra vonatkozóan. Ezek az anyagok nem tartozhatnak a legmagasabb maradékanyag-határértékről szóló jogszabályok hatálya alá.
- (10) Az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ közösségi szinten meghatározza az élelmiszerjog keretét, és megadja e terület fogalommeghatározásait. Helyénvaló, hogy a legmagasabb maradékanyag-határértékről szóló jogszabályok alkalmazásában ezeket a fogalommeghatározásokat alkalmazzák.
- (11) A takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméleteire vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴⁾ általános szabályokat állapít meg a Közösségben végzendő élelmiszer-ellenőrzésekre vonatkozóan, és megadja e terület fogalommeghatározásait. Helyénvaló, hogy a legmagasabb maradékanyag-határértékről szóló jogszabályok alkalmazásában ezeket a szabályokat és fogalommeghatározásokat alkalmazzák. Prioritásként kell kezelni a tiltott felhasználású anyagok kimutatását, és a minták egy részét kockázatalapú megközelítést alkalmazva kell kiválasztani.
- (12) Az emberi, illetve állatgyógyászati felhasználásra szánt gyógyszerek engedélyezésére és felügyeletére vonatkozó közösségi eljárások meghatározásáról és az Európai Gyógyszerügynökség létrehozásáról szóló, 2004. március 31-i 726/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁵⁾ az Európai Gyógyszerügynökséget (az ügynökség) megbízza azzal a feladattal, hogy az állatgyógyászati készítmények állati eredetű élelmiszerekben előforduló legmagasabb elfogadható maradékanyag-határértékei tekintetében tanácsadást nyújtson.
- (13) Meg kell határozni a legmagasabb maradékanyag-határértéket azon farmakológiai hatóanyagok tekintetében, amelyeket a közösségi piacon forgalomba hozott állatgyógyászati készítményekben alkalmaznak vagy alkalmazni szándékoznak.
- (14) A nyilvános konzultációból és abból a tényből, hogy az utóbbi években mindössze csekély számú állatgyógyászati készítményt engedélyeztek élelmiszertermelő állatok esetében, úgy tűnik, hogy a 2377/90/EGK rendelet azt eredményezte, hogy ezek a gyógyászati készítmények korlátozott mértékben állnak rendelkezésre.
- (15) Az állatok egészsége és kímélete biztosítása érdekében szükséges, hogy rendelkezésre álljanak azok az állatgyógyászati készítmények, amelyek bizonyos betegségek kezeléséhez szükségesek. Emellett, ha egy bizonyos faj bizonyos kezeléséhez nem állnak rendelkezésre a megfelelő állatgyógyászati készítmények, az hozzájárulhat az egyes anyagokkal való visszaéléshez vagy azok tiltott felhasználásához.
- (16) A 2377/90/EGK rendelettel létrehozott rendszert következképpen azért kell módosítani, hogy az élelmiszertermelő állatok kezelése céljára több állatgyógyászati készítmény állhasson rendelkezésre. E célkitűzés megvalósítása érdekében rendelkezni kell arról, hogy az ügynökség szisztematikusan megvizsgálja a valamely faj vagy élelmiszer esetében megállapított legmagasabb maradékanyag-határérték alkalmazását egy másik faj vagy élelmiszer tekintetében. E tekintetben a rendszerbe már beépült biztonsági tényezők megfelelését figyelembe kell venni annak biztosítása érdekében, hogy az élelmiszerbiztonság és az állatok kímélete ne kerüljön veszélybe.
- (17) Elismert tény, hogy a tudományos kockázatértékelések egyes esetekben önmagukban nem képesek minden szükséges információt biztosítani a kockázatkezelési döntésekhez, és hogy figyelembe kell venni az érintett kérdéshez kapcsolódó egyéb tényezőket, többek között az élelmiszer-előállítás technológiai aspektusait, valamint az ellenőrzések megvalósíthatóságát is. Az ügynökségnek ezért a farmakológiai hatóanyagok maradékanyagainak tudományos kockázatértékelését és kockázatkezelési ajánlásokat tartalmazó véleményt kell adnia.
- (18) A legmagasabb maradékanyag-határérték megállapítására irányuló kérelmek formájára és tartalmára, valamint a kockázatértékelésnek és a kockázatkezelés ajánlásainak módszertani elvei meghatározására vonatkozóan részletes szabályokra van szükség a legmagasabb maradékanyag-értékek általános keretének megfelelő működéséhez.
- (19) Az állatgyógyászati készítmények mellett az állattenyésztés más termékeket is alkalmaz (pl. biocid termékeket), amelyekre nem vonatkoznak a maradékanyagokról szóló különös jogszabályok. Az említett biocid termékek meghatározása a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló, 1998. február 16-i 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽⁶⁾ található. Emellett a Közösségben forgalomba hozatali engedéllyel nem rendelkező állatgyógyászati készítmények a Közösségen kívüli országokban engedélyezettek lehetnek. Ez azért fordulhat elő, mert más régiókban más betegségek vagy célállat fajok lehetnek gyakoribbak, vagy mert a vállalkozások úgy

⁽¹⁾ HL L 125., 1996.5.23., 3. o.⁽²⁾ HL L 37., 1993.2.13., 1. o.⁽³⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o.⁽⁴⁾ HL L 165., 2004.4.30., 1. o. Helyesbített változat: HL L 191., 2004.5.28., 1. o.⁽⁵⁾ HL L 136., 2004.4.30., 1. o.⁽⁶⁾ HL L 123., 1998.4.24., 1. o.

döntenek, hogy egy adott terméket nem forgalmazzanak a Közösségben. Ha egy termék forgalmazása nem engedélyezett a Közösségben, az nem jelenti feltétlenül azt, hogy az adott termék nem biztonságos. Az ilyen termékek farmakológiai hatóanyagai tekintetében a Bizottságnak lehetőséget kell biztosítani az élelmiszerre vonatkozó legmagasabb maradékanyag-határérték meghatározására, miután az ügynökség az állatgyógyászati készítményekben való alkalmazásra szánt farmakológiai hatóanyagok vonatkozásában meghatározott elvekkel összhangban véleményt nyilvánított. Szintén szükség van a 726/2004/EK rendelet módosítására a biocid termékekben található hatóanyagok legmagasabb maradékanyag-szintjéről szóló tanácsadásnak az ügynökség feladatai közé történő felvétele érdekében.

(20) A 98/8/EK irányelv által létrehozott rendszer az irányelv rendelkezéseivel együtt járó különféle eljárások alapján végrehajtott értékelések költségeit fedező díj megfizetésére kötelezi azon biocid termékekkel dolgozó személyeket, akik ilyen terméket hoztak forgalomba, vagy szándékoznak forgalomba hozni. E rendelet előírja, hogy a biocid termékekben való felhasználásra szánt farmakológiai hatóanyagokra vonatkozó legmagasabb maradékanyag-határértékek megállapításával kapcsolatos értékeléseket az ügynökségnek kell elvégeznie. Következésképpen, a 98/8/EK irányelv szerint elvégzett vagy elvégzendő értékelések céljából már begyűjtött díjak megfelelő figyelembevételre érdekében e rendeletnek tisztázni kell ezen értékelések finanszírozását.

(21) A Közösség a *Codex Alimentarius* keretében hozzájárul a legmagasabb maradékanyag-határértékek nemzetközi előírásainak kialakításához, miközben biztosítja, hogy a Közösségben fenntartott magas szintű emberi egészségvédelem ne csökkenjen. A Közösségnek ezért további kockázatelemzés nélkül át kell vennie a *Codex Alimentarius* azon legmagasabb maradékanyag-határértékeit, melyeket a *Codex Alimentarius* Bizottság megfelelő ülésein támogatott. Ezáltal az élelmiszerekben előforduló maradékanyagok határértékeire vonatkozó nemzetközi előírások és közösségi jogszabályok közötti összhang erősödni fog.

(22) Az élelmiszereket a 882/2004/EK rendelettel összhangban ellenőrizni kell a farmakológiai hatóanyagok maradékanyagai tekintetében. Még ha az említett rendeletnek megfelelően nem is állapítottak meg maradékanyag-határértéket valamely hatóanyag tekintetében, a környezet szennyeződése vagy az állatban megtalálható természetes anyagcsere-termékek miatt az ilyen maradékanyagok mégis előfordulhatnak. A laboratóriumi módszerekkel ezek a maradékanyagok egyre alacsonyabb szinten is kimutathatók. A tagállamok különböző ellenőrzési gyakorlatot valósítanak meg e maradékanyagok tekintetében.

(23) A harmadik országokból a Közösségbe behozott termékek állat-egészségügyi ellenőrzésének megszervezésére irányadó elvek megállapításáról szóló, 1997. december 18-i 97/78/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ előírja, hogy

a harmadik országokból behozott minden szállítmányt állat-egészségügyi ellenőrzésnek kell alávetni, a 2005. január 11-i 2005/34/EK bizottsági határozat⁽²⁾ pedig harmonizált szabványokat állapít meg a harmadik országokból behozott állati eredetű termékekben található egyes maradékanyagok vizsgálatára vonatkozóan. Helyénvaló a 2005/34/EK határozat rendelkezéseit a Közösségben forgalomba hozott valamennyi állati eredetű termékre kiterjeszteni.

(24) A 2377/90/EGK rendelet, a 96/22/EK irányelv, illetve a takarmányozási célra felhasznált adalékanyagokról szóló, 2003. szeptember 22-i 1831/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ számos farmakológiai hatóanyag használatát tiltja, vagy nem engedélyezi jelenleg. A farmakológiai hatóanyagoknak az állati eredetű termékekben található, különösen a tiltott használatból vagy a környezet szennyeződéséből származó maradékanyagait az egyes élő állatokban és állati termékekben lévő anyagok és azok maradványainak ellenőrzésére szolgáló intézkedésekről szóló, 1996. április 29-i 96/23/EK tanácsi irányelvnek⁽⁴⁾ megfelelően gondosan ellenőrizni és felügyelni kell, tekintet nélkül a termék származási helyére.

(25) Helyénvaló a Közösség részéről, hogy a Közösségen belüli kereskedelem és a behozatal érdekében olyan eljárásokat alakítson ki, amelyekkel az intézkedésekhez referenciapontokat lehet meghatározni a maradékanyagok olyan koncentrációi vonatkozásában, amelyek esetében a laboratóriumi elemzés műszakilag megoldható, anélkül, hogy az emberi egészség Közösségben biztosított magas szintű védelme sérülne. Az ellenőrzési intézkedéseket szolgáló referenciapontok meghatározása azonban semmilyen módon nem szolgálthat indokot arra, hogy elnézzék a tiltott vagy nem engedélyezett anyagoknak élelmiszer-termelő állatok kezelésére történő illegális felhasználását. Ezért ezen anyagok maradékanyagainak az állati eredetű élelmiszerekben való minden előfordulása nem kívánatosnak tekintendő.

(26) Helyénvaló továbbá, hogy a Közösség harmonizált megközelítést alakítson ki azokra az esetekre, amikor a tagállamok egy visszatérő problémára utaló bizonyítékot találnak, mivel ezek azonosítása egy adott anyag rendeltetésellenes felhasználására vagy a harmadik országok által nyújtott, a Közösségbe irányuló behozatalra szánt élelmiszerek előállítására vonatkozó biztosítékok figyelmen kívül hagyására utalhat. A tagállamok értesíteniük kell a Bizottságot a visszatérő problémákról, és megfelelő nyomunkövetési intézkedéseket kell hozniuk.

(27) A legmagasabb maradékanyag-határértékre vonatkozó hatályos jogszabályokat egyszerűsíteni kell azáltal, hogy egyetlen bizottsági rendeletben foglalják össze a farmakológiai hatóanyagokat maradékanyagok tekintetében besoroló határozatokat.

⁽²⁾ HL L 16., 2005.1.20., 61. o.

⁽³⁾ HL L 268., 2003.10.18., 29. o.

⁽⁴⁾ HL L 125., 1996.5.23., 10. o.

⁽¹⁾ HL L 24., 1998.1.30., 9. o.

- (28) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal (*) összhangban kell elfogadni.
- (29) A Bizottságot fel kell ruházni különösen a kockázatértékelésre vonatkozó módszertani elvek, a legmagasabb maradékanyag-határértékek megállapítására vonatkozó kockázatkezelési ajánlások, az extrapoláció feltételeire vonatkozó szabályok, az intézkedési referenciapontokat meghatározó intézkedések – köztük az említett referenciapontok felülvizsgálatára irányuló intézkedések –, valamint az intézkedési referenciapontok megállapítására vonatkozó módszertani elvek és tudományos módszerek elfogadását lehetővé tevő hatáskörökkel. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak, és e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek új, nem alapvető fontosságú elemekkel való kiegészítésével történő módosítására irányulnak, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (30) Amennyiben a rendkívüli sürgősségre tekintettel az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásra vonatkozó rendes határidők nem tarthatók be, a Bizottság számára lehetőséget kell biztosítani az 1999/468/EK határozat 5a. cikke (6) bekezdésében meghatározott sürgősségi eljárás alkalmazására az intézkedési referenciapontokat meghatározó intézkedések és az említett referenciapontok felülvizsgálatára irányuló intézkedések elfogadása érdekében.
- (31) Mivel e rendelet célját – nevezetesen az emberi egészség, valamint az állatok egészségének megóvását, valamint a megfelelő állatgyógyászati készítmények rendelkezésre állásának biztosítását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az e rendelet terjedelme és hatásai miatt közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (32) Az egyértelműség érdekében a 2377/90/EGK rendeletet új rendelettel kell felváltani.
- (33) Biztosítani kell egy átmeneti időszakot, amely lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy olyan rendeletet készítsen elő és fogadjon el, amely magában foglalja a 2377/90/EGK rendelet I–IV. mellékletében foglalt farmakológiai hatóanyagokat és azoknak a legmagasabb maradékanyag-határértékek tekintetében történő besorolását, valamint az új rendelet végrehajtására vonatkozó meghatározott rendelkezéseket is tartalmaz,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet az élelmiszerbiztonság szavatolása céljából szabályokat és eljárásokat állapít meg a következők meghatározására:

- a) a farmakológiai hatóanyagok maradékanyagának azon legnagyobb koncentrációi, amelyek előfordulása megengedhető az állati eredetű élelmiszerekben (legmagasabb maradékanyag-határérték);
- b) a farmakológiai hatóanyagok ellenőrzési célra meghatározott maradékanyag-szintje azon anyagok esetében, amelyekre e rendelettel összhangban nem határoztak meg legmagasabb maradékanyag-határértéket (intézkedési referenciapont).

(2) E rendelet nem alkalmazandó:

- a) az immunológiai állatgyógyászati készítményekben az aktív vagy passzív immunitás kiváltására, illetve az immunállapot felmérésére használt biológiai eredetű aktív elemekre;
- b) a 315/93/EGK rendelet hatálya alá tartozó hatóanyagokra.

(3) Ezt a rendeletet a 96/22/EK irányelvben előírtaknak megfelelően, a hormon- vagy tiroosztatikus hatású anyagok és a

(*) HLL 184., 1999.7.17., 23. o.

β-agonisták élelmiszertermelő állatok tekintetében történő felhasználását tiltó közösségi jogszabályok sérelme nélkül kell alkalmazni.

2. cikk

Fogalommeghatározások

A 2001/82/EK irányelv 1. cikkében, a 882/2004/EK rendelet 2. cikkében, valamint a 178/2002/EK rendelet 2. és 3. cikkében meghatározott fogalommeghatározások mellett a következő fogalommeghatározásokat használandók e rendelet alkalmazásában:

- a) „a farmakológiai hatóanyagok maradékanyagai”: valamennyi farmakológiai hatóanyag – akár hatóanyag, akár segédanyag vagy degradációs termék –, nyers tömeg alapon mg/kg-ban vagy µg/kg-ban kifejezve, valamint az állati eredetű élelmiszerben maradt metabolitjai;
- b) „élelmiszertermelő állatok”: olyan állatok, amelyeket élelmiszer előállítás céljából tenyésztettek, neveltek, tartottak, halásztak vagy vágtak le.

II. CÍM

LEGMAGASABB MARADÉKANYAG-HATÁRÉRTÉKEK

I. FEJEZET

Kockázatértékelés és kockázatkezelés

1. szakasz

A Közösségben állatgyógyászati készítményekben való alkalmazásra szánt farmakológiai hatóanyagok

3. cikk

Az ügynökség véleménye iránti kérelem

Azon esetek kivételével, amikor az e rendelet 13. cikkének (3) bekezdésében említett *Codex Alimentarius* eljárást kell alkalmazni, a 726/2004/EK rendelet 55. cikkével létrehozott Európai Gyógyszerügynökségnek (az ügynökség) a Közösségben élelmiszertermelő állatok kezelésére szolgáló állatgyógyászati készítményekben való alkalmazásra szánt minden farmakológiai hatóanyagról véleményt kell adnia a legmagasabb maradékanyag-határértékre vonatkozóan, amely véleményt a 726/2004/EK rendelet 30. cikkével összhangban létrehozott állatgyógyászati készítmények bizottsága (a bizottság) fogalmazza meg.

Ennek érdekében az olyan állatgyógyászati készítmény forgalomba hozatali engedélyének kérelmezője, amelyben ilyen hatóanyagot alkalmaztak, az ilyen forgalomba hozatali engedélyt kérelmezni szándékozó személy, vagy adott esetben a forgalomba hozatali engedély jogosultja kérelmet nyújt be az ügynökségnek.

4. cikk

Az ügynökség véleménye

(1) Az ügynökség véleménye tudományos kockázatértékelésből és kockázatkezelési ajánlásokból áll.

(2) A tudományos kockázatértékelés és a kockázatkezelési ajánlások célja a magas szintű emberi egészségvédelem biztosítása, annak biztosítása mellett, hogy a megfelelő állatgyógyászati készítmények hiánya ne legyen kedvezőtlen hatással az emberi egészségre, az állategészségügyre és az állatok kíméletére. Az ilyen ajánlásoknak figyelembe kell venniük a 178/2002/EK rendelet 22. cikkével létrehozott Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA) vonatkozó tudományos eredményeit.

5. cikk

Extrapoláció

Az élelmiszertermelő állatok betegségeinek kezelésére szolgáló engedélyezett állatgyógyászati készítmények hozzáférhetőségének biztosítása érdekében az ügynökség – miközben biztosítja az emberi egészség magas szintű védelmét – a tudományos kockázatértékelés elvégzésekor és a kockázatkezelési ajánlások megfogalmazásakor megfontolja, hogy az egy adott élelmiszerben található farmakológiai hatóanyagra megállapított

legmagasabb maradékanyag-határérték alkalmazható-e az ugyanabból az fajtából előállított más élelmiszer tekintetében, illetve farmakológiai hatóanyagra megállapított legmagasabb maradékanyag egy vagy több fajban más fajok tekintetében.

6. cikk

Tudományos kockázatértékelés

(1) A tudományos kockázatértékelés figyelembe veszi a farmakológiai hatóanyagok metabolizmusát és kiürülését a releváns állatfajoknál, és a maradékanyag-típusokat, valamint ezek azon megengedhető napi bevitel formájában megadott mennyiségét, amely egész életen át tartó emberi fogyasztása nem jár jelentős egészségügyi kockázattal. A megengedhető napi bevitel tekintetében alkalmazható alternatív megoldás, ha erről a Bizottság a 13. cikk (2) bekezdésével összhangban rendelkezett.

(2) A tudományos kockázatértékelés a következőkre vonatkozik:

- a) az emberi egészséget nem veszélyeztető maradékanyag típusa és mennyisége;
- b) a toxikológiai, farmakológiai és mikrobiológiai hatás kockázata az emberi szervezetre nézve;
- c) a növényi eredetű élelmiszerből vagy a környezetből származó maradékanyagok.

(3) Ha a hatóanyag metabolizmusa és kiürülése nem értékelhető, a tudományos kockázatértékelés figyelembe vehet ellenőrző vagy expozíciós adatokat.

7. cikk

Kockázatkezelési ajánlások

A kockázatkezelési ajánlások a 6. cikkel összhangban elvégzett tudományos kockázatértékelésen alapulnak, és a következők értékeléséből állnak:

- a) rendelkezésre állnak-e alternatív hatóanyagok a kérdéses fajok kezelésére, illetve mennyire nélkülözhetetlen az értékelt hatóanyag az állatok szükségtelen szenvedésének elkerülése, illetve az őket kezelők biztonságának biztosítása érdekében;
- b) egyéb indokolt tényezők, mint az élelmiszer- és takarmány-előállítás technológiai aspektusai, az ellenőrzések megvalósíthatósága, a hatóanyagok állatgyógyászati készítményekben történő felhasználásának és alkalmazásának feltételei, az állatgyógyászati készítmények és a biocid termékek felhasználására vonatkozó bevált gyakorlatok, valamint a visszaélés vagy tiltott felhasználás valószínűsége;
- c) az állatgyógyászati készítményekben található farmakológiai hatóanyagok tekintetében szükséges-e maximális maradékanyag-határértéket vagy ideiglenes legmagasabb maradékanyag-határértéket meghatározni, valamint e legmagasabb maradékanyag-határérték szintjének és adott esetben a kérdéses hatóanyag alkalmazásának feltételei vagy korlátozásai megállapítása;

d) a kapott adatok elegendők-e az ártalmatlan határérték meghatározásához, vagy a tudományos információk hiánya miatt valamely hatóanyag maradékanyagai tekintetében nem lehetetlen-e az emberi egészségre vonatkozó végleges következtetést levonni. Egyik esetben sem ajánlható legmagasabb maradékanyag-határérték.

8. cikk

Kérelmek és eljárások

(1) A 3. cikkben említett kérelemnek eleget kell tennie a Bizottság által a 13. cikk (1) bekezdése szerint előírt formátumnak és tartalomnak, és csatolni kell hozzá az ügynökségnek fizetendő díjat.

(2) Az ügynökségnek biztosítania kell, hogy a 3. cikkel és e cikk (1) bekezdésével összhangban benyújtott, érvényes kérelem kézhezvételét követő 210 napon belül a bizottság megfogalmazza véleményét. Ezt a határidőt fel kell függeszteni, ha az ügynökség adott határidőn belül az adott hatóanyagra vonatkozóan további információ benyújtását kéri, addig az időtartamig, amíg a kért kiegészítő információ megérkezik.

(3) A 4. cikkben említett véleményt az ügynökség továbbítja a kérelmezőnek. A vélemény kézhezvételétől számított 15 napon belül a kérelmező írásban értesítheti az ügynökséget arról, hogy a vélemény felülvizsgálatát kívánja kérelmezni. Ebben az esetben a kérelmező a vélemény kézhezvételét követő 60 napon belül benyújtja az ügynökséghez kérelmének részletes indokolását.

A kérelmező ismételt vizsgálatra irányuló indokolásának kézhezvételétől számított 60 napon belül a bizottság megvizsgálja, hogy felül kell-e vizsgálnia véleményét és meghozza a végső véleményt. A kérelem elbírálása alapján levont következtetést csatolni kell a végleges következtetéshez.

(4) A végleges vélemény meghozatalától számított 15 napon belül az ügynökség eljuttatja azt a Bizottságnak és a kérelmezőnek, rámutatva a következtetések indokaira.

2. szakasz

Egyéb olyan farmakológiai hatóanyagok, amelyekkel kapcsolatban az ügynökség véleménye kérhető

9. cikk

Az ügynökségnek a Bizottság vagy egy tagállam által kért véleménye

(1) A Bizottság vagy egy tagállam a következő esetekben nyújthat be a legmagasabb maradékanyag-határértékekre vonatkozó vélemény iránti kérelmet az ügynökségnek:

a) a szóban forgó anyagot állatgyógyászati készítményben történő felhasználásra egy harmadik országban engedélyezték, és az említett anyag érintett élelmiszerekre vagy fajokra vonatkozó legmagasabb maradékanyag-határértékének megállapítására vonatkozóan a 3. cikk értelmében még nem nyújtottak be kérelmet,

b) a szóban forgó anyag a 2001/82/EK irányelv 11. cikkének megfelelően felhasználni kívánt valamely gyógyszer részét képezi, és az említett anyag érintett élelmiszerekre vagy fajokra vonatkozó legmagasabb maradékanyag-határértékének megállapítására vonatkozóan e rendelet 3. cikke értelmében még nem nyújtottak be kérelmet.

Az első albekezdés b) pontja szerinti helyzetekben, amikor ritka fajokról vagy kevésbé elterjedt alkalmazásokról van szó, a kérelmet bármely érdekelt fél vagy szervezet benyújthatja az ügynökséghez.

A 4–7. cikket kell alkalmazni.

Az ezen bekezdés első albekezdésében említett, vélemény iránti kérelmeknek meg kell felelniük a Bizottság által a 13. cikk (1) bekezdésének értelmében meghatározott formai és tartalmi követelményeknek.

(2) Az ügynökség gondoskodik arról, hogy a bizottság véleményét a Bizottság, tagállam, érdekelt fél vagy szervezet kérelmének kézhezvételét követő 210 napon belül közölje. Ezt a határidőt fel kell függeszteni, ha az ügynökség adott határidőn belül az adott hatóanyagra vonatkozóan további információ benyújtását kéri, addig az időtartamig, amíg a kért kiegészítő információ megérkezik.

(3) A végleges vélemény meghozatalát követő 15 napon belül az ügynökség továbbítja azt a Bizottságnak és adott esetben a kérelmet benyújtó tagállamnak, érdekelt félnek vagy szervezetnek, rámutatva a következtetések indokaira.

10. cikk

Az állattenyésztésben használt biocid termékekben előforduló farmakológiai hatóanyagok

(1) A 98/8/EK irányelv 10. cikke (2) bekezdése ii. pontjának alkalmazásában az állattenyésztésben használt biocid termékekben való felhasználásra szánt farmakológiai hatóanyagok esetében a maximális maradékanyag-határértéket a következők szerint kell meghatározni:

a) a 9. cikkben említett eljárás szerint az alábbiak esetében:

i. a 98/8/EK irányelv 16. cikkének (2) bekezdésében említett tízéves munkaprogramban foglalt hatóanyag/terméktípus kombinációk,

ii. a 98/8/EK irányelv I., I. A. vagy I. B. mellékletébe foglalandó azon hatóanyag/terméktípus kombinációk, amelyek tekintetében az illetékes hatóság ... (*) előtt – az említett irányelv 11. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említettek szerint dokumentációt fogadott el;

b) az e rendelet 8. cikkében említett eljárás szerint és a 3. cikkének megfelelően benyújtott kérelem alapján a 98/8/EK irányelv I., I. A. vagy I. B. mellékletébe foglalandó minden olyan egyéb hatóanyag/terméktípus kombináció esetében, amely tekintetében a tagállamok vagy a Bizottság szükségesnek tartja a legmagasabb maradékanyag-határérték megállapítását.

(*) E rendelet hatálybalépésének napja.

(2) A Bizottság a 14. cikkkel összhangban osztályozza az (1) bekezdésben említett farmakológiai hatóanyagokat. Az osztályozás céljából a Bizottság elfogadja a 17. cikk (1) bekezdésében említett rendeletet.

Az e bekezdés első albekezdésének megfelelően osztályozott anyagok felhasználási feltételeire vonatkozó különös rendelkezéseket azonban a 98/8/EK irányelv 10. cikkének (2) bekezdése szerint kell meghatározni.

(3) Az e cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban benyújtott kérelmet követően az ügynökség által elvégzett értékelések költségeit az ügynökség költségvetéséből kell fedezni a 726/2004/EK rendelet 67. cikkének megfelelően. Ezt azonban nem kell alkalmazni a legmagasabb maradékanyag-határértékek megállapítása céljából az említett rendelet 62. cikke (1) bekezdésének megfelelően kijelölt előadóknak értékelési költségeire, ha az egy tagállam által kijelölt előadó ezért az értékelésért a 98/8/EK irányelv 25. cikke alapján már díjazásban részesült.

Az ügynökség és az előadó az e cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban benyújtott kérelem alapján elvégzett értékelések díjának összegét a 726/2004/EK rendelet 70. cikkével összhangban kell meghatározni. Az Európai Gyógyszerértékelő Ügynökségnek fizetendő díjakról szóló, 1995. február 10-i 297/95/EK tanácsi rendeletet ⁽¹⁾ alkalmazni kell.

3. szakasz

Közös rendelkezések

11. cikk

A vélemény felülvizsgálata

Ha a Bizottság, a 3. cikk szerinti kérelmező vagy egy tagállam új információk alapján úgy ítéli, hogy az emberi egészség vagy az állatok egészségének védelme érdekében felül kell vizsgálni a véleményt, kérheti az ügynökséget, hogy a kérdéses hatóanyagokról új véleményt közöljön.

Amennyiben meghatározott élelmiszerek vagy fajok vonatkozásában e rendelettel összhangban meghatározásra került egy legmagasabb maradékanyag-határérték, ezen anyag más élelmiszerekre vagy fajokra vonatkozó maximális maradékanyag-határértékének megállapítására a 3. és 9. cikket kell alkalmazni.

Az első albekezdésben említett kérelemhez csatolni kell azokat az információkat, amelyek indokolják a kérelmet. Az új véleményre a 8. cikk (2)–(4) bekezdése, illetve a 9. cikk (2) és (3) bekezdése megfelelően alkalmazandó.

12. cikk

A vélemények közzététele

Az ügynökség a kereskedelmileg bizalmas jellegű információk megsemmisítését követően közzéteszi a 4., 9. és 11. cikkben említett véleményeket.

⁽¹⁾ HLL 35., 1995.2.15., 1. o.

13. cikk

Végrehajtási intézkedések

(1) A Bizottság a 25. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban, az ügynökséggel folytatott konzultációt követően elfogadja a 3. és 9. cikkben említett kérelmek formájára és tartalmára vonatkozó intézkedéseket.

(2) A Bizottság az ügynökséggel, a tagállamokkal és az érdekelt felekkel folytatott konzultációt követően elfogadja a következő intézkedéseket:

- a) a 6. és 7. cikkben említett kockázatértékelések és kockázatkezelési ajánlások módszertani elvei, beleértve a technikai követelményeket, a nemzetközileg elfogadott előírásokkal összhangban.
- b) az arra vonatkozó szabályok, hogy az egy adott élelmiszer tekintetében a farmakológiai hatóanyagokra meghatározott legmagasabb maradékanyag-határérték az 5. cikknek megfelelően alkalmazható-e az ugyanabból a fajtából készült más élelmiszer tekintetében, illetve az egy vagy több faj tekintetében a farmakológiai hatóanyagokra meghatározott legmagasabb maradékanyag-határérték alkalmazható-e más fajok tekintetében. Ezek a szabályok meghatározzák, hogyan és mely körülmények között lehet az egy adott élelmiszer vagy faj/fajok tekintetében a maradékanyagokra vonatkozó tudományos adatokat más élelmiszerek vagy más fajok legmagasabb maradékanyag-határértékei meghatározására használni.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek azok kiegészítésével történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 25. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

II. FEJEZET

Osztályozás

14. cikk

A farmakológiai hatóanyagok osztályozása

(1) A Bizottság a farmakológiai hatóanyagokat az ügynökség legmagasabb maradékanyag-határértékekre vonatkozó, a megfelelő módon, a 4., 9. vagy 11. cikkkel összhangban adott véleménytől függően osztályozza.

(2) Az osztályozás tartalmazza a farmakológiai hatóanyagok jegyzékét, valamint terápiai besorolásukat. Az osztályozás minden egyes hatóanyag – és adott esetben meghatározott élelmiszer vagy faj – vonatkozásában megállapítja az alábbiak egyikét is:

- a) legmagasabb maradékanyag-határérték;
- b) ideiglenes legmagasabb maradékanyag-határérték;
- c) a legmagasabb maradékanyag-határérték megállapításának szükségtelensége;
- d) a hatóanyag alkalmazására vonatkozó tiltás.

(3) Legmagasabb maradékanyag-határértéket kell meghatározni abban az esetben, ha az emberi egészség védelme érdekében ez indokoltnak tűnik:

- a) az ügynökség véleményének megfelelően, a megfelelő módon, a 4., 9. vagy 11. cikkel összhangban; vagy
- b) a *Codex Alimentarius* Bizottságnak az állatgyógyászati készítményben történő felhasználásra szánt farmakológiai hatóanyag legmagasabb maradékanyag-határértékére vonatkozó – a Közösség delegációja részéről ellenvetés nélkül elfogadott – határozatának megfelelően, feltéve, hogy a figyelembe vett tudományos adatokat a *Codex Alimentarius* Bizottság keretében történő döntéshozatal előtt a közösségi delegáció rendelkezésére bocsátják. Ebben az esetben az ügynökség általi kiegészítő értékelés nem szükséges.

(4) Abban az esetben, ha a tudományos adatok nem hiánytalanok, ideiglenes legmagasabb maradékanyag-határérték határozható meg, amennyiben semmi nem jelzi, hogy az anyag maradékanyagai a javasolt szinten kockázatot jelentenek az emberi egészségre nézve.

Az ideiglenes maradékanyag-határérték pontosan meghatározott időtartamig alkalmazható, amely nem lehet hosszabb öt évnél. Ez az időtartam egy alkalommal, két évet meg nem haladó időtartamra meghosszabbítható, ha a hosszabbítás igazoltan lehetővé teszi a folyamatban lévő tudományos vizsgálatok befejezését.

(5) Nem kell legmagasabb maradékanyag-határértéket meghatározni, ha a megfelelő módon a 4., 9. vagy 11. cikkel összhangban hozott vélemény alapján ez nem szükséges az emberi egészség védelme érdekében.

(6) A hatóanyag élelmiszertermelő állatoknak történő beadása a megfelelő módon a 4., 9. vagy 11. cikkel összhangban hozott vélemény alapján tilos a következők esetén:

- a) ha a farmakológiai hatóanyagok vagy maradékanyagok az állati eredetű élelmiszerekben való jelenléte veszélyt jelenthet az emberi egészségre számára;
- b) ha nem lehet végleges következtetést levonni a hatóanyagok maradékanyagainak az emberi egészségre gyakorolt hatás tekintetében.

(7) Ha az emberi egészség védelme érdekében szükségesnek tűnik, a besorolás tartalmazza az állatgyógyászati készítményben használt olyan farmakológiai hatóanyag felhasználására vagy alkalmazására vonatkozó feltételeket és korlátozásokat, amelyek tekintetében maximális maradékanyag-határértéket határoztak meg, illetve amely tekintetében nem határoztak meg legmagasabb maradékanyag-határértéket.

15. cikk

Az ügynökség véleményadására vonatkozó gyorsított eljárás

(1) Egyedi esetekben, amikor egy állatgyógyászati készítmény vagy biocid termék engedélyezése a közegészségnek, illetve az állatok egészségének vagy kíméletének védelméhez kapcsolódó okból sürgősen szükséges, a Bizottság, a 3. cikknek megfelelően

véleményre vonatkozó kérelmet benyújtó bármely személy vagy egy tagállam felkérheti az ügynökséget, hogy gyorsított eljárás keretében állapítsa meg az adott termékekben található valamely farmakológiai hatóanyag legmagasabb maradékanyag-határértékét.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett kérelem formátumát és tartalmát a Bizottság állapítja meg a 13. cikk (1) bekezdésének rendelkezései szerint.

(3) A 8. cikk (2) bekezdésében és a 9. cikk (2) bekezdésében meghatározott határidőktől eltérve, az ügynökség gondoskodik arról, hogy a bizottság a kérelem kézhezvételétől számított 120 napon belül véleményt nyilvánítson.

16. cikk

Farmakológiai hatóanyagok beadása élelmiszertermelő állatoknak

(1) A Közösség területén kizárólag a 14. cikk (2) bekezdésének a), b) vagy c) pontja szerint osztályozott farmakológiai hatóanyagok alkalmazhatók az élelmiszertermelő állatok számára, feltéve hogy az alkalmazás megfelel a 2001/82/EK irányelv rendelkezéseinek.

(2) Az (1) bekezdés nem vonatkozik azokra a klinikai vizsgálatokra, amelyeket az illetékes hatóságok jóváhagytak, miután ezeket a hatályos jogszabályokkal összhangban bejelentették vagy engedélyezték, és amelyek következtében az ilyen vizsgálatokban részt vevő állatállományból nyert élelmiszerek nem tartalmaznak az emberi egészségre veszélyt jelentő maradékanyagokat.

17. cikk

Eljárás

(1) A 13. cikkben előírt osztályozás céljából a Bizottság a 4., a 9. vagy a 11. cikkben említett ügynökségi vélemény kézhezvételétől számított 30 napon belül megfelelő módon rendelettervezetet készít. A Bizottság a 14. cikk (3) bekezdésében említettek szerint a *Codex Alimentarius* Bizottságnak a legmagasabb maradékanyag-határérték megállapítására vonatkozó – a Közösség delegációja részéről ellenvetés nélkül elfogadott – határozata kézhezvételét követő 30 napon belül szintén rendelettervezetet készít.

Amennyiben szükséges az ügynökség véleménye, és a rendelettervezet nem áll összhangban e véleménnyel, a Bizottság részletes magyarázattal szolgál az eltérésekre.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett rendeletet a Bizottság a 25. cikk (2) bekezdésében foglaltakkal összhangban, az abban említett szabályozási bizottsági eljárás lezárultát követő 30 napon belül elfogadja.

(3) A 15. cikkben említett gyorsított eljárás esetén a Bizottság az e cikk (1) bekezdésében említett rendeletet a 25. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban, és az annak lezárultát követő 15 napon belül fogadja el.

III. CÍM

INTÉZKEDÉSI REFERENCIAPONTOK

18. cikk

Meghatározás és felülvizsgálat

Amennyiben azt az importált vagy forgalomba helyezett, állati eredetű élelmiszer ellenőrzésének megfelelő működéséhez szükségesnek ítélik, a Bizottság a 882/2004/EK rendelettel összhangban intézkedési referenciapontokat határozhat meg az olyan farmakológiai hatóanyagok maradékanyagai tekintetében, amelyeket a 14. cikk (2) bekezdésének a), b) vagy c) pontja értelmében nem osztályoznak.

Az intézkedési referenciapontokat az élelmiszerbiztonságra vonatkozó új tudományos adatokra, a 24. cikkben említett vizsgálatok és analitikai vizsgálatok eredményére és a technológiai fejlődésre figyelemmel rendszeresen felül kell vizsgálni.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 26. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. Sürgős kényszerítő okok fennállása esetén a Bizottság a 26. cikk (4) bekezdésében említett sürgőségi eljáráshoz folyamodhat.

19. cikk

Az intézkedési referenciapontok meghatározásának módszerei

(1) A 18. cikk értelmében meghatározandó intézkedési referenciapontok alapját a minta elemzésének tartalma képezi, amelyet a 882/2004/EK rendelettel összhangban kijelölt hivatalos ellenőrző laboratórium mutathat ki és erősíthet meg a közösségi követelményekkel összhangban jóváhagyott analitikai módszerrel. Az intézkedési referenciapontoknak figyelembe kell

venniük a közösségi követelményekkel összhangban jóváhagyott analitikai módszerrel mennyiségileg meghatározható legalacsonyabb maradékanyag-koncentrációt. A Bizottságot a releváns közösségi referencialaboratórium tájékoztatja az analitikai módszerek elvégzéséről.

(2) A 178/2002/EK rendelet 29. cikke (1) bekezdése második albekezdésének sérelme nélkül, a Bizottság adott esetben arra vonatkozó kockázatértékelésre irányuló kérelmet nyújt be az EFSA-nak, hogy az intézkedési referenciapontok megfelelőek-e az emberi egészség védelme szempontjából. Az említett esetekben az EFSA biztosítja, hogy a Bizottság a kérelem benyújtását követő 210 napon belül megkapja a véleményét.

(3) A magas szintű egészségvédelem biztosítása érdekében a kockázatértékelési elveket kell alkalmazni. A kockázatértékelés a Bizottság által az EFSA-val folytatott konzultációt követően elfogadandó módszertani elveken és tudományos módszereken alapul.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek többek között kiegészítéssel történő módosítására irányuló intézkedéseket a 26. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

20. cikk

Az intézkedési referenciapontok támogatási intézkedéseire történő közösségi hozzájárulás

Ha e cím alkalmazása céljából a Közösségnek finanszíroznia kell az intézkedési referenciapontok létrehozását és működését támogató intézkedéseket, a 882/2004/EK rendelet 66. cikke (1) bekezdésének c) pontját kell alkalmazni.

IV. CÍM

VEGYES RENDELKEZÉSEK

21. cikk

Analitikai módszerek

Az ügynökség konzultációt folytat a Bizottság által a 882/2004/EK rendelettel összhangban kijelölt közösségi referencialaboratóriumokkal az azon farmakológiai hatóanyagok maradékanyagainak kimutatására szolgáló megfelelő analitikai módszerekről, amelyekre az e rendelet 14. cikkével összhangban legmagasabb maradékanyag-határértéket állapítottak meg. Az összehangolt ellenőrzések céljából az ügynökség a 882/2004/EK rendelettel összhangban kijelölt közösségi referencialaboratóriumok és nemzeti referencialaboratóriumok számára hozzáférhetővé teszi az említett módszerekre vonatkozó információkat.

22. cikk

Az élelmiszerek körforgása

A tagállamok a legmagasabb maradékanyag-határértékek vagy intézkedési referenciapontok alapján nem tilthatják meg és nem nehezíthetik olyan állati eredetű élelmiszerek behozatalát vagy

forgalomba hozatalát, amelyek esetében e rendeletet betartották és végrehajtási intézkedéseinek elgeget tettek.

23. cikk

Forgalomba hozatal

A farmakológiai hatóanyagok maradékanyagát tartalmazó azon állati eredetű élelmiszer nem felel meg a közösségi jogszabályoknak, amely:

a) a 14. cikk (2) bekezdése a), b) vagy c) pontjának megfelelően osztályozott farmakológiai hatóanyag maradékanyagát tartalmazza az e rendelet alapján előírt legmagasabb maradékanyag-határértéket meghaladó mértékben, vagy

b) a 14. cikk (2) bekezdésének a), b) vagy c) pontja alapján nem osztályozott farmakológiai hatóanyag maradékanyagát tartalmazza, kivéve ha e rendelet alapján az említett hatóanyag tekintetében intézkedési referenciapont került megállapításra, és a maradékanyagok mennyisége nem éri el vagy haladja meg ezt az intézkedési referenciapontot.

A 2001/82/EK irányelv 11. cikkének rendelkezései szerint kezelt állatokból előállított élelmiszerek ellenőrzése céljára alkalmazandó legmagasabb maradékanyag-határértékre vonatkozó részletes szabályokat a Bizottság az e rendelet 26. cikkének (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban fogadja el.

24. cikk

Egy tiltott vagy nem engedélyezett anyag megerősített jelenléte esetén foganatosítandó intézkedés

(1) Amennyiben az analitikai vizsgálatok eredményei az intézkedési referenciapont alatt vannak, az illetékes hatóság elvégzi a 96/23/EK irányelvben előírt vizsgálatokat annak megállapítására, hogy nem került-e sor tiltott vagy nem engedélyezett farmakológiai hatóanyagok jogellenes alkalmazására, és adott esetben alkalmazza a szankciókat.

(2) Amennyiben az azonos eredetű termékeken végzett vizsgálatok vagy elemzések eredményei lehetséges problémát jelző visszatérő jelenséget mutatnak, az illetékes hatóság nyilvántartásba veszi az eredményeket és a 26. cikkben említett Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság keretében tájékoztatja a Bizottságot és a tagállamokat.

(3) A Bizottság adott esetben javaslatokat tesz, és – amennyiben a termékek harmadik országból származnak – felhívja az érintett ország vagy országok illetékes hatóságának figyelmét a kérdésre, továbbá magyarázatot kér a maradékanyagok visszatérő előfordulására.

(4) Az e cikk alkalmazására vonatkozóan részletes szabályokat fogadnak el. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek új elemekkel való kiegészítésével történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 26. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

V. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

25. cikk

Az Állatgyógyászati Készítmények Állandó Bizottsága

(1) A Bizottság munkáját az Állatgyógyászati Készítmények Állandó Bizottsága segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel e határozat 8. cikkének rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott határidő egy hónap.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel e határozat 8. cikkének rendelkezéseire.

26. cikk

Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság

(1) A Bizottság munkáját az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel e határozat 8. cikkének rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott határidő egy hónap.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel e határozat 8. cikkének rendelkezéseire.

(4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1), (2), (4) és (6) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel e határozat 8. cikkének rendelkezéseire.

27. cikk

A farmakológiai hatóanyagoknak a 2377/90/EGK rendelet szerinti osztályozása

(1) a Bizottság ...-ig (*) a 25. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban rendeletet fogad el, amely módosítás nélkül átveszi a 2377/90/EGK rendelet I–IV. mellékletében meghatározott farmakológiai hatóanyagokat és azoknak a legmagasabb maradékanyag-határértékek tekintetében történő besorolását.

(2) Az (1) bekezdésben említett bármely olyan hatóanyagra vonatkozóan, amelyre a 2377/90/EGK rendelet szerint legmagasabb maradékanyag-határértéket állapítottak meg, a Bizottság vagy egy tagállam az ügynökségtől az 5. cikkel összhangban a más fajokra vagy szövetekre való extrapolációra vonatkozó véleményt is kérhet.

A 17. cikket kell alkalmazni.

28. cikk

Jelentés

(1) A Bizottság ...-ig (**) jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé.

(2) A jelentés különösen áttekinti az e rendelet alkalmazása során nyert tapasztalatokat, beleértve az e rendelet értelmében osztályozott többcélú anyagokkal kapcsolatos tapasztalatokat is.

(3) A jelentéshez szükség szerint megfelelő javaslatokat kell csatolni.

(*) Az e rendelet hatálybalépésének időpontját követő hatvan nap.

(**) E rendelet hatálybalépését követően öt év.

29. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2377/90/EGK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendelet I–IV. mellékletét az e rendelet 27. cikkének (1) bekezdésében említett rendelet hatályba lépéséig, a hatályon kívül helyezett rendelet V. mellékletét pedig az e rendelet 13. cikkének (1) bekezdésében említett intézkedések hatályba lépéséig továbbra is alkalmazni kell.

A hatályon kívül helyezett rendelethez való hivatkozásokat az e rendelethez vagy, adott esetben, az e rendelet 27. cikkének (1) bekezdésében említett rendelethez való hivatkozásként kell értelmezni.

30. cikk

Módosítások a 2001/82/EK rendelethez

A 2001/82/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. a 10. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
- „(3) A 11. cikktől eltérve a Bizottság jegyzéket állít össze azon anyagokról,
- amelyek a lófélék kezelése szempontjából fontosak; vagy
 - amelyek a lófélék tekintetében rendelkezésre álló egyéb kezelési lehetőségekkel összehasonlítva nagyobb klinikai haszonnal járnak,
- továbbá amelyek esetén a várakozási idő a 93/623/EGK és 2000/68/EK határozatban megállapított ellenőrzési mechanizmusoknak megfelelően nem lehet kevesebb, mint hat hónap.
- Az ezen irányelv nem alapvető elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 89. cikk (2a) bekezdésben említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt, ...

az Európai Parlament részéről

az elnök

...

a Tanács részéről

az elnök

...

2. A 11. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése a következőképpen módosul:

„A Bizottság módosíthatja ezeket az várakozási időket vagy más várakozási időket állapíthat meg. Ennek során különbséget tehet az élelmiszerek, fajok, alkalmazási módok és a 2377/1990/EGK rendelet mellékletei között. Az ezen irányelv nem alapvető elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 89. cikk (2a) bekezdésben említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”

31. cikk

Módosítások a 726/2004/EK rendelethez

A 726/2004/EK rendelet 57. cikk (1) bekezdésének g) pontja a következőképpen módosul:

- „g) tanácsot ad az állatgyógyászati készítmények és az állattenyésztésben használt biocid termékek maradékanyagainak azon legmagasabb szintjére vonatkozóan, amelyek az állati eredetű élelmiszerekben előforduló farmakológiai hatóanyagok maradékanyag-határértékeinek meghatározására irányuló közösségi eljárásokról szóló, ...-i .../2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek (*) megfelelően állati eredetű élelmiszerekben elfogadhatóak.

(*) HL L ...”.

32. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A TANÁCS INDOKOLÁSA

I. BEVEZETÉS

1. A Bizottság 2007. április 17-én benyújtotta a Tanácshoz a fent említett javaslatot, amely az EK-Szerződés 152. cikke (4) bekezdésének b) pontján alapul (együtt döntési eljárás).
2. Az Európai Parlament az első olvasatot követően 2008. június 17-én nyilvánított véleményt. A Gazdasági és Szociális Bizottság 2007. szeptember 26-án nyilvánított véleményt. A Régiók Bizottsága úgy döntött, hogy nem nyilvánít véleményt a javaslatról.
3. A Tanács 2008. december 18-i ülésén – a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően – befejezte az első olvasatot és elfogadta közös álláspontját.

II. CÉLKITŰZÉSEK

1. A javaslat célja az állati eredetű élelmiszerekben előforduló farmakológiai hatóanyagok maximális maradékanyag-határértékeinek meghatározására vonatkozó, meglévő rendelkezések felülvizsgálata és kiegészítése. A fő célkitűzések:
 - az élelmiszer-hasznosítású állatok kezelésére szolgáló állatgyógyászati készítmények hozzáférhetőségének javítása, az emberi egészség magas védelmi szintjének egyidejű biztosításával;
 - jogi keret kialakítása azon farmakológiai hatóanyagok maximális maradékanyag-határértékeinek meghatározására, amelyeket az Unióban nem állatgyógyászati termékekben való alkalmazásra szánunk;
 - az uniós jogszabályok és a nemzetközi előírások összhangjának javítása azon kötelezettség bevezetésével, hogy a közösségi jogszabályokban szerepelniük kell a Codex Alimentariusban meghatározott maximális maradékanyag-határértékeknek, amennyiben a Közösség támogatja;
 - ellenőrzési célokból egyértelmű referenciák (azaz intézkedési referenciapontok) biztosítása olyan esetekben, amelyekben nem határoztak meg maximális maradékanyag-határértékeket.
2. A javaslat az egyszerűsítés és a jobb szabályozás tekintetében is tartalmaz javításokat.

III. A KÖZÖS ÁLLÁSPONT ELEMZÉSE

A. Általános megjegyzések

A Tanács közös álláspontja egészében véve összhangban van a Bizottság és a Parlament álláspontjával, amennyiben:

- megerősíti a Bizottság által javasolt és az Európai Parlament által támogatott célkitűzéseket és a rendelkezések nagy részét;
- magában foglal számos, az Európai Parlament által az első olvasat során elfogadott módosítást.

A Tanács továbbá célszerűnek vélte – a Parlament javaslatára elvégzett módosításokon túlmenően – néhány olyan módosítást is beilleszteni, amely vagy egyes rendelkezések hatályát pontosítja, vagy egyértelműbbé teszi a rendelet megfogalmazását és ezzel garantálja a jogbiztonságot, vagy pedig növeli a rendeletnek más közösségi eszközökkel való összhangját.

B. Konkrét észrevételek

1. A bizottsági javaslat főbb módosításai

- a) Az állatgyógyászati készítmények hozzáférhetőségének javítása

A Parlament javaslatára módosítottak néhány rendelkezést az élelmiszer-hasznosítású állatok kezelésére szolgáló állatgyógyászati készítmények hozzáférhetőségének javítása érdekében, különösen a ritka fajok vagy kevésbé elterjedt alkalmazások tekintetében (pl. 9. és 30. cikk).

Konkrétabban a Tanács a 9. cikkben egyértelművé kívánta tenni, hogy melyek azok az esetek, amelyekben a tagállamok és a Bizottság a maximális maradékanyag-határértékről az ügynökség véleményét kérheti. Lényegét tekintve a Tanács ugyanazokat az eseteket javasolta, amelyeket a Parlament véleménye is előírnyozott. Ezen túlmenően a Tanács ajánlatosnak ítélte a szöveget olyan rendelkezésekkel kiegészíteni, amelyek a biocid termékekben felhasznált hatóanyagok maximális maradékanyag-határértékeire vonatkozó értékelések finanszírozási módozataira vonatkoznak: ennek legfőbb oka az volt, hogy különbséget tegyenek a már forgalomban lévő termékekben felhasznált anyagok és az új anyagok között, továbbá hogy kellően figyelembe vegyék a 98/8/EK irányelv értelmében elvégzett vagy elvégzendő értékelésekre már beszedett díjakat.

Emellett a Tanács emlékeztetett arra, hogy biztosítani kell az emberi egészség magas védelmi szintjét, és e szempontot erősítendő néhány változtatást hajtott végre a szövegen (pl. 5. cikk, 7. cikk d) pont és 16. cikk).

b) Az intézkedési referenciapont meghatározása/felülvizsgálata és működése

Több parlamenti módosítást követően több rendelkezést kiigazítottak annak érdekében, hogy a bizottsági javaslatot pontosítsák az intézkedési referenciapontok meghatározása, valamint a kialakításukra és felülvizsgálatukra vonatkozó feltételek tekintetében. Ezenkívül pontosan meghatározták az állati eredetű élelmiszerek forgalomba hozatalára vonatkozó feltételeket. Ehhez hasonlóan meghatározásra kerültek azok az intézkedések is, amelyeket akkor kell meghozni, ha tiltott vagy nem engedélyezett anyagokat találnak.

c) Jelentés az Európai Parlament és a Tanács számára

A Tanács követte a Parlamentet annak előírásával is, hogy a Bizottságnak legkésőbb öt évvel a rendelet hatálybalépésétől követően jelentést kell benyújtani a rendelet alkalmazása során nyert tapasztalatokról. Emellett a Tanács azt is kérte, hogy a jelentés térjen ki az e rendelet értelmében osztályozott többcélú anyagokra.

2. A Tanács álláspontja az Európai Parlament módosításaival kapcsolatban

A Tanács változtatás nélkül az alábbi módosításokat foglalta bele közös álláspontjába:

– 4., 6., 9., 10., 14. és 16. módosítás;

az alábbi módosításokat tartotta meg részben vagy elvét tekintve:

– 2., 3., 5., 45., 8., 11., 15., 17., 18., 21., 23., 24., 25., 26., 28., 30., 31., 32., 34., 35., 37., 38., 39., 40., 41., 42., 43. és 44. módosítás.

A Tanács – a Bizottsághoz hasonlóan – nem tudta elfogadni és így nem vette át az alábbi öt módosítást:

– 1., 20., 27., 33. és 36. módosítás.

Az 1. módosítást illetően a Parlamenttel ellentétben a Tanács elengedhetetlennek vélte a kettős jogalap megtartását, mivel a javaslat érinti a Szerződés I. mellékletében foglalt állati eredetű termékek belső piacának működését.

A Tanács a 20. módosítással szemben előnyben részesítette a 31. módosítást, amely sürgősségi eljárást vezet be, ugyanakkor megtartja az ügynökség előzetes értékelését is.

A 27. módosítást illetően a Tanács nem tudta elfogadni a Parlament által javasolt megfogalmazást, mivel egy, a farmakológiai hatóanyagok jelenlétére vonatkozó tilalmat nem lehetne végrehajtani (pl. az állatokban előforduló természetes anyagcseretermékek miatt).

A 33. módosítás esetében a Tanács nem tudta elfogadni az ellenőrzéssel történő komitológiai eljárást, mivel úgy vélte, hogy az egyes anyagokra vonatkozó maximális maradékanyag-határértékek meghatározása kvázi jogalkotási jelleg nélküli, tisztán végrehajtási intézkedés.

A 36. módosítás esetében a Tanács nem tudta elfogadni a szabad forgalomra vonatkozó záradék egészének törlését. Továbbá a Parlament által javasolt megfogalmazást végrehajthatatlannak ítélték, mivel a behozatal ellenőrzésének időpontjában nem lehet bizonyossággal megállapítani, hogy a talált maradékanyag törvénytelen beadás eredménye-e. A Tanács ugyanakkor hozzájárult ahhoz, hogy javítsanak a megfogalmazáson a szabad forgalomra vonatkozó záradék egyértelműbbé tétele érdekében.

MEGJEGYZÉS AZ OLVASÓHOZ

Az intézmények úgy határoztak, hogy a jövőben nem tüntetik fel szövegekben az idézett jogszabály utolsó módosítását.

Ellenkező jelzés hiányában, az itt megjelent szövegekben a jogszabályokra történő hivatkozást a hatályos változatokra történő hivatkozásként kell értelmezni.